

JÄRLANYTT

KLUBBTIDNING FÖR JÄRLA IF ORIENTERINGSSEKTION

1989 – ungdomarnas år.

Tiomila

Tjecko -89

Stor pristävling

En profil med axelklaffar

Dalaresan

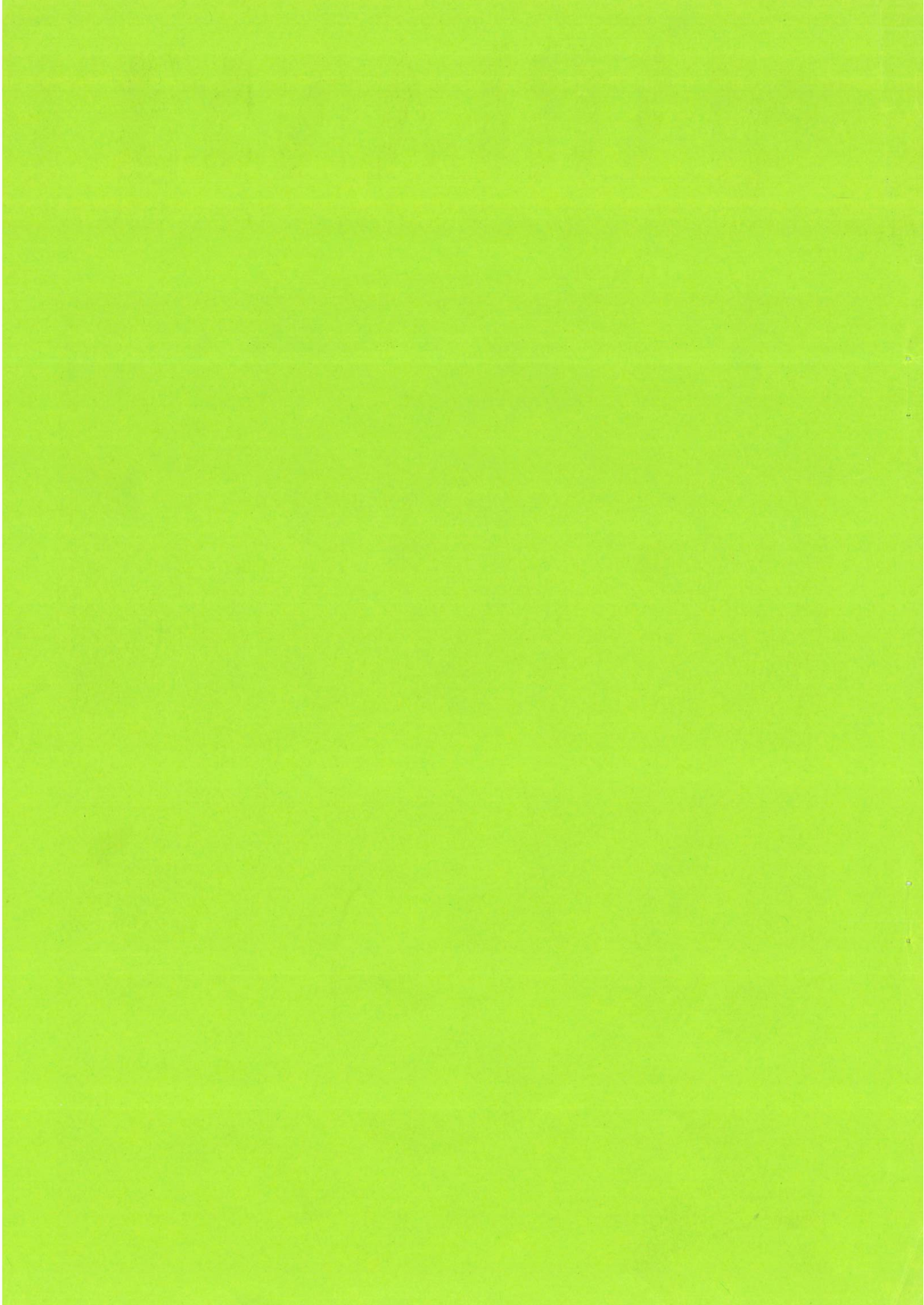
Höstens nya ungdomsverksamhet

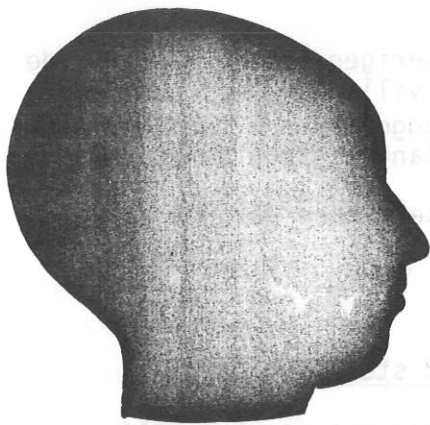
Putte pustar ut efter sitt lopp på Jukola

Årgång 19

NUMMER TVÅ

1989

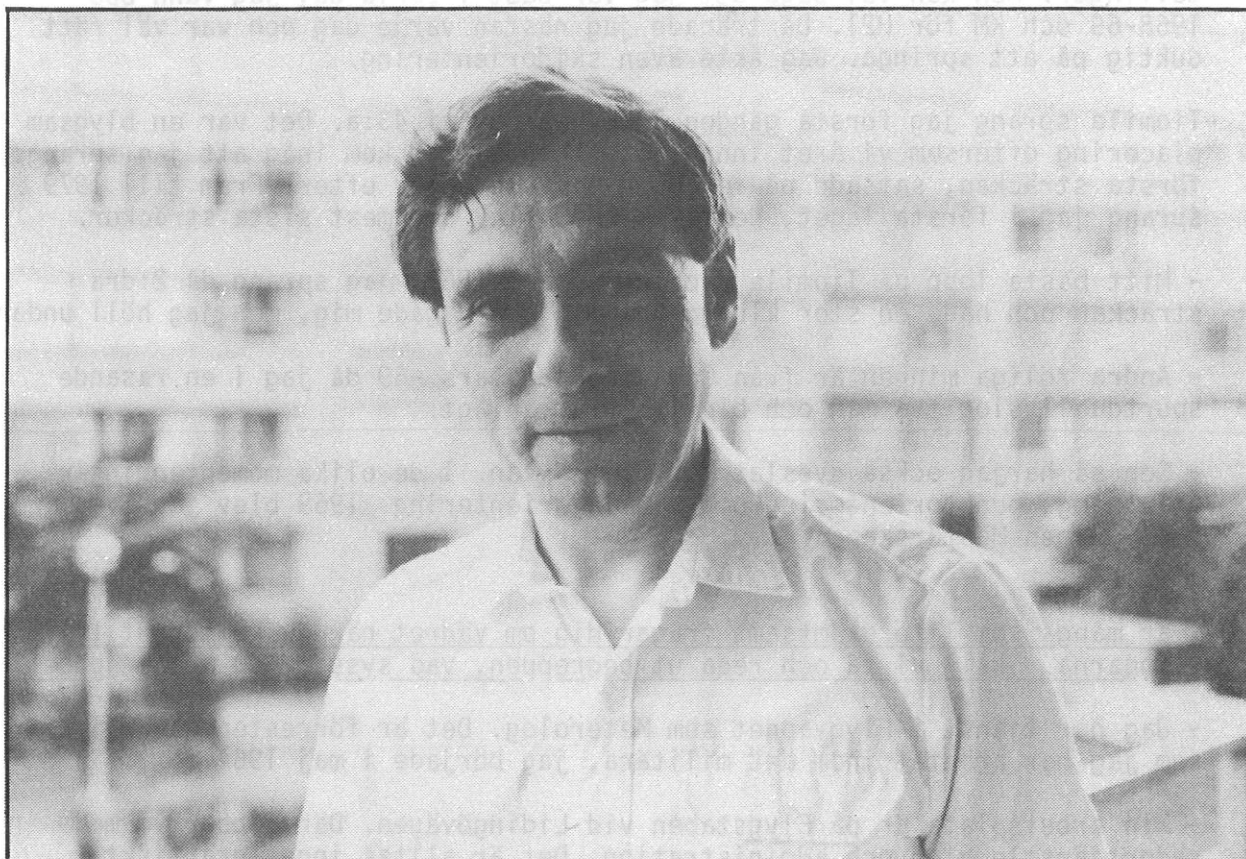

PROFILEN

Namn: Gustav Grandin

Alder: 44 år

Yrke: Meteorolog

Jag träffar Gustav i hans trea på Valhallavägen, där han bor tillsammans med sin sambo Mirjam och hennes två barn Désirée och Marcus. Som grannar har han bland annat Erland Josephsson, Per Myrberg och Monica Zetterlund, inget dåligt sällskap för Järlanytts profil. Gustav fixar med kaffet och en av Mirjams hembakta kakor kommer fram på bordet.

Gustav, du har varit med så länge jag minns i Järsla. Hur kom det sig att du började med orientering och varför?

- Första gången jag sprang orientering var 1957, då var jag tolv år. Jag gick på Södra Latin då och skolan hade ett sommarhem ute på Värmdö. I närheten av Lillsved fööresten. Vi höll med en massa olika aktiviteter, däribland orientering. Jag kom ihåg att vi på förmiddagen fick lära oss om kompassen och sen på eftermiddagen fick vi springa en bana på tid. Det gick inte så bra, jag missade grovt och var väl inte så speciellt entusiastisk.

- Sen så året efter blev jag medlem i Järsla. Vi åkte skidor på Järslagården, jag tror att det var sportlov, Lente var där och han frågade om jag inte ville gå med i deras orienteringssektion. Jag tränade och tävlade högst sporadiskt fram till 1963. Järsla hade inte direkt någon ungdomsverksamhet, det var mest seniorer som började bli lite till åren. Visserligen hade Järsla bra placeringar på bla Tiomila, men det kändes lite ensamt. →

-Men så 1963 så blev det en nytändning. Det var återigen Lente. Han samlade ihop till ett läger i Tyresta och frågade om jag ville vara med. Det var jag, Matts André, Roland Ahling och flera andra ungdomar som samlades ute på Tyresta. Sedan dess har jag hållit på med tävlande nästan varje helg.

-Man kan säga att mitt riktiga orienteringsintresse tändes där ute på Tyresta.

Hur gick det sedan då? Blev du någon elitlöpare med stora framgångar?

-Man kan säga att jag var som bäst 1969. Då vann jag två stycken H21A tävlingar. Man kan väl säga att jag var bäst i Järla då, jag vann JB0 1968-69 och KM för H21. Då tränade jag nästan varje dag och var väl rätt duktig på att springa. Jag åkte även skidororientering.

-Tiomila sprang jag första gången 1966, då kom vi 43:a. Det var en blygsam placering eftersom vi året innan blivit 18:e. Jag kom ihåg att jag sprang första sträckan, satsade på fel gäng och blev lite efter. Fram till 1979 sprang jag i första laget, de sista åren blev det mest sista sträckor.

- Mitt bästa lopp på Tiomila gjorde jag nog 1969, jag sprang då 2:dra sträckan och hade en stor klunga som låg och jagade mig, men jag höll undan.

- Andra roliga minnen är från Gotlands 3-dagars -69 då jag i en rasande spurtduell slog två man och blev 7:a sammanlagt.

- Sen så har jag också sysslat med fälttävlan. I de olika momenten ingår skjutning, punktorientering och vanlig orientering. 1969 blev jag tvåa i Flygvapen Mästerskapen.

Det är många som lite skämtsamt frågar dig om vädret när du kommer ut till tävlingarna. Skall vi ta och reda ut begreppen, vad sysslar du med i jobbet?

- Jag har tjänst i Flygvapnet som Meteorolog. Det är förresten 25 år i år som jag har arbetat inom det militära, jag började i maj 1964.

- Min arbetsplats är på Flygstaben vid Lidingövägen. Där jobbar vi med vädertjänstledning och administration. Det är alltså inget praktiskt väderbedömande som jag sysslar med där. Men 1 vecka varje månad så har jag praktisk tjänstgöring som meteorolog åt flygvapnet i Ronneby. Jag är även ute och flyger ibland, ca 25 timmar /år, då som navigatör i en SK 60. Då kommer orienteringskunskaperna till nytta. Även om det är en annan sorts orientering. Man lägger ut färdvägen på en karta och sedan, eftersom man färdas med en känd och konstant hastighet, lägger man ut minutstreck utefter färdvägen. Det betyder att man orienterar med hjälp av en klocka, varje minut är markerad utefter linjen. Men man är fortfarande tvungen att läsa in sig med hjälp av terrängens formationer, sjöar, vägar, kyrkor etc.

- För att återknyta till mitt arbete på Flygstaben så har jag som uppgift att syssla med forskning och utveckling av prognosmetoder. Jag doktorerade för något år sedan på just prognosmetoder för låga moln.

- Det här med att vara militär är lite av ett släktdrag inom familjen, min far är admiral, min bror Nils är örlogskaptan och själv är jag överstelöjtnant. Jag är egentligen ingen riktig militär, förr kallades min tjänst civilmilitär.

- Efter tre års studier till meteorolog, inklusive navigatörsutbildning, så började jag på F 13 i Norrköping. Där var jag i drygt ett år sedan blev det F 18 i Tullingen. Hela tiden jobbade jag som prognosmeteorolog. 1972 började jag på flygstaben och där är jag kvar. →

- Jag kan förövrigt nämna att jag inte haft en enda sjukdag på 25 år, det är något som jag har mitt tränande att tacka för.

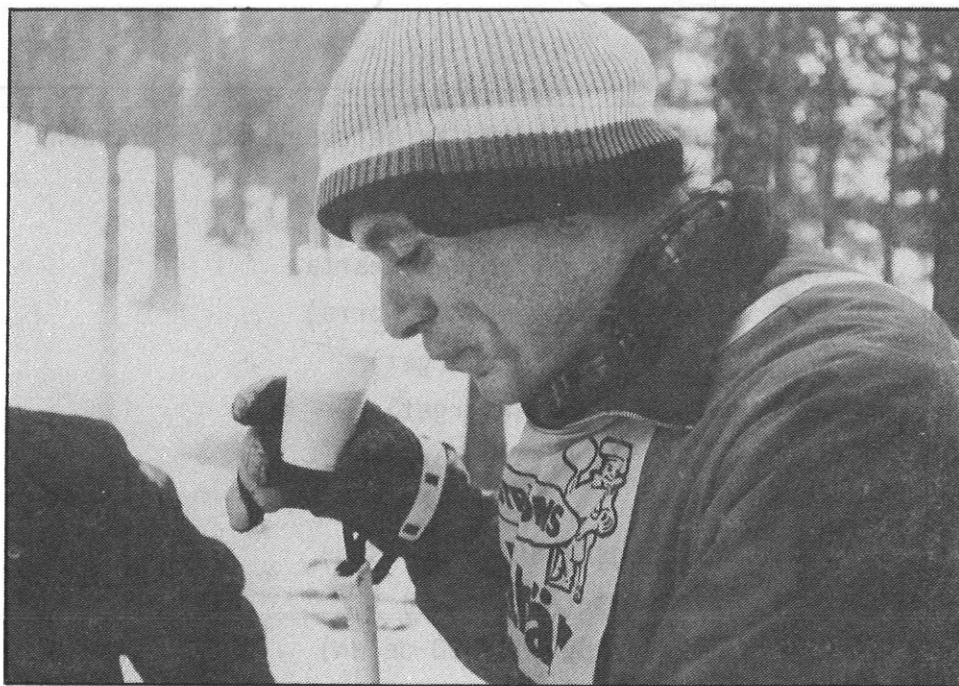
Du håller på med Maraton och Vasalopp också, eller hur? Vad är det som driver dig?

- Jag har sprungit Stockholm Maraton sedan 1983, bästa tiden är 3.39. Jag har även sprungit New York Maraton ett år, det var 1988. Men jag gick ut för hårt och knäckte mig slutade på 4.39. Att springa maraton är en kul grej och så är det nära till starten. Men det fungerar också som ett mål för träningen, någonting extra efter Tiomila. Det blir som fasta punkter man kan träna inför: Tiomila - Stockholm Maraton - Stockholmsloppet - Lidingöloppet - Vasaloppet.

- Lidingöloppet har jag sprungit sedan 1966, med undantag för två år. Bästa tiden är från -69 med 2.08.

- Vasaloppet åker jag varje år och har så gjort sedan 1968, om än nu på sistone något otränad. Det var det 22:dra året i år, men jag räknar inte med att lägga av förrän jag har minst 30 år bakom mig.

- Numera ser jag träningen som en viktig del för att hålla igång och må bra. Jag kommer nog att hålla på och träna tills man hamnar i träkofferten.

Du har ju varit med i Järkla i över 30 år vad tycker du om klubben idag?

- Jag trivs verkligen i Järkla. Det är en trevlig, lagom stor, familjeklubb. Vår styrka är organisatoriskt, det finns många organisatörer i föreningen. Det enda negativa är kanske att det inte finns någon aktiv elit. Det vore roligt om det fanns några elitlöpare som var ute och representerade föreningen. Men det är nog svårare att vara elit idag. Nu handlar det mycket om ekonomiska förmåner, ledare på heltid etc. Om vi skall hålla på med sånt är risken stor att karaktären på klubben går förlorad. Men kanske ett mellanting. Jag skrev redan på 70-talet i Järlanytt:

" Det är inget fel att vara en familjeklubb men det är nog både roligt för löparna och övriga i klubben om Järkla är med uppe i toppen på kavlar typ Tiomila, Jukola, Siljanskaveln...

- Tisdagsträningarna tycker jag själv är väldigt trevliga. I och med att det är soppa efteråt så får man träffa många trevliga människor, och inte bara dem man tränar med, speciellt då yngre. Detta ger en positiv "vi-känsla" som tilltalar mig mycket.

- Sen så tycker jag det är kul att jag skall få hjälp av Tommy Glanshed med JBO-resultaten. Det som jag upplever som det svåraste med JBO är att få in alla resultat från klubbarna. Som ett exempel kan sägas att till dags datum har vi bara fått in ett resultat från vårens JBO-tävlingar.

- När det gäller Järslas prestationsmärke så tycker jag att man kan ifrågasätta reglerna för detta. Skall vi ha det kvar? Som det är nu så är det väldigt jobbigt att räkna ut poängen och fler och fler går över maxpoängen. Kanske man på något sätt kan koppla ihop det med JBO. Det här var bara några synpunkter som jag tycker att man diskuterar.

- Jag önskar alla en riktigt trevlig sommar, och så syns vi på tävlingarna i höst. Ha det så bra!

JONAS ANDERSSON

Sommarskubb arrangerade av Televerket/LM Ericsson

Start senast kl 18.00

Inom parantes anges aktuell karta.

3/7 Brakmarsbacken (Åva Norra)

5/7 Paradiset (Tornberget)

10/7 Strålsjön (Harberget)

12/7 Åvabadet (Åva Dalarö)

17/7 Rudan

19/7 Hästhagsbadet (Orrmossen)

24/7 Vissvass (Åva Norra)

26/7 Tyresta By (10:000-delen)

31/7 Haningevallen (Alby Tyresta)

2/8 Tullan (Tuvängen Södra)

7/8 Hellasgården (Orrmossen)

9/8 Harbrostugan (Tullingen-Tumba)

14/8 Hanvedens IP (Tornberget)

16/8 Glömstadalens IP (Flottsbrobladet)

S O M M A R S E R I E N 1989

13	juni	tisdag	Sofia	Brosjöbadet Karta: Brosjöbladet
20	"	"	Skarpnäck	Turehov, Hellasgården Karta: Ulvsjöbladet
27	"	"	Stigfinnarna	Paradiset Karta: Riksten- Tornberget korta banorna, särtryck
4	Juli	"	Järsla	Velamsund Karta: Velamsundsbladet
11	"	"	Enskede	Flaten, infart Orhem Karta: Flatenbladet
18	"	"	Skogsluffarna	Ågestagården Karta: Ågestabladet
25	"	"	Mälarhöjden	Åva Karta: Åva Södra
1	Augsti	"	Hellas	Sundby Gård Karta: Flemingsberg-Sundby
8	"	"	Fredrikshov	Riddartorp Karta: Västerhaninge Norr

Banlängder: Långa c:a 8-10 km, mellan c:a 5-6 km, korta c:a 3,5 km, och en mycket lätt c:a 3 km. Start mellan 17-19, om ej annat angivits.

Karta: Om ej annat anges håller deltagarna sig med karta. Kartor bör dock finnas till försäljning. Klipp till rimligt pris går naturligtvis också bra.

Kontroller: Dessa markeras med skärmar och stiftklämmor kodbokstav eller siffra, föreningens namn och datum.

Klubbnotiser: Genom vänligt tillmötesgående får vi använda Luffarnas, Stigfinnarnas och Mälarhöjdens telefonsvarare 81 78 08 resp 88 78 06 och 88 64 96. Klubbnotiser i tidningarna är det svårt med, Svenska Dagbladet brukar fortfarande ta in notiser. Dagens Nyheter kanske det går med notis under rubriken Sport i dag. Använd " 9-klubbar som rubrik.

Övrigt: Sätt gärna upp anslag om nästkommande tävling på väl synlig plats. För övrigt kontakta respektive klubbledare i god tid om något måste ändras.

Priiiiistävling!

Som vanligt är det en pristävling i Järlanytt, och som vanligt är priserna något utöver det vanliga. Men den här gånngen så är frågorna något svårare, en del är t o m ruskigt svåra. Det här blir något att bita i under semestern. Jag vill ha in ditt svar SENAST DEN 1 SEPTEMBER. Ev mutor skall bifogas, helst kontanter. Min adress borde ni veta vid det här laget, annars får ni ta-me-tusan ta reda på den. Jonas.

1 Vad heter den järlait som 1968 hade en stor skulptur uppförd bredvid svampen på Stureplan?

2 Vad har Diamant för kristallsystem?

3 Vilken poet kan tänkas ha skrivit dessa rader 1914?

"Ett par svarta byxor ska jag sy mig
av sammeten i min röst.

En gul blus av tre alnar solnedgång.

Som en snobb och Don Juan ska jag glida förstrött
längs Nevskij, detta vräkiga stråk.

(översättning till svenska)

4 När delades den första Oscarstatyetten ut?

5 När antogs lagen om 8-timmars arbetsdag i Sverige?

6 Vilket år fick Alfred Nobel patent på dynamit?

7 Vem fick Nobelpriset i litteratur 1982?

8 Vilket år invigdes Västerbron?

9 Att den första kosmonauten i rymden hette Lajka och var en hund vet väl alla.
Men fyra år senare sände USA upp sin första astronaut vad hette han?

10 Vem uppfann kulspetspennan?

11 Vilken är Sveriges största glaciär?

12 Vem grundade Kungliga Gymnastiska Centralinstitutet, GCI, och vilket år?

13 Var finns Rosett-stenen?

14 Vilken var den siste person som adlades i Sverige?

15 Vilken segrartid blev det i årets upplaga av Stockholm Maraton?

Utslagsfråga:

Hur många KM-medaljer har Jonas hemma i sin bokhylla?

PS. När det gäller priser kan jag tillägga att tidigare har vi delat ut 1 vecka i Hawai (tillföll redaktören), orienteringens jubileumsbok, helårsprenumeration på SkogsSport. Så det är inga dåliga grejor som Segraren har att vänta.

Om vårens stora händelse - Tiomila - är inte mycket att säga. Varken på dam- eller herrsidan. Herrarnas upptakt i våras såg lovande ut men lagen kom snabbt att likna "Tio små negerpojkar".

T

Den ljusglinten (förutom Jonathans blinkande skylt) var Tranans insats på långa natten. Trots att han klagade över illamående före start, gick han jämt med täten. Det är tydligt att utrustningen måste kompletteras med ett par häftiga tights till nästa säsong.

Nu över till största händel KM vid Tyresö arrangemanget kräftade källor säsongens bästa listan över var längre än

T

säsongens näste - Sprinter Strand. Tävlingsvar enligt obeddessutom ett av Synd bara att icke startande resultatlistan.

På herrsidan visade Bengt var för han tränat så hårt hela våren. Han knep en övertygande första plats före Tranan. På damsidan var Marie O. minst lika överlägsen.

K

Nu när sommaren gör sitt intåg finns det som vanligt en uppsjö av arrangemang. Resan till Teckoslovakien och nu närmast Jukolakavlen den 17-18 juni. I juli är det sedan dags för årets upplaga av 5-dagars.

På träningssidan sjunger tisdagsträningarna på sista versen. I stället kan sommarserien som startar den 13 juni varmt rekommenderas. Fullständigt program för sommarserien finns på annan plats i tidningen.

ROLF KARLSSON

RESULTAT SPRINTER KM

Herrar 3,9 km

1	Bengt Hall	27.07
2	Fredrik Trahn	30.18
3	Tord Jansson	31.38
4	Sören Bögvad	33.20
5	Lennart Hävrén	34.11
6	Jonas Andersson	35.03
7	Anders Wahlgren	39.27
8	Sune Lindell	44.22
	Jörgen Glanshed	Utgått

Damer 3,9 km

1	Marie Olsén	40.17
2	Gunilla Larsson	43.10
3	Gunilla Glanshed	61.00
	Ulla Lindell	Utgått

Tiomila, är det något för oss?

Järlas Tiomila resultat i år talar ganska mycket för sig själv. De speglar också ganska bra klubbens verksamhet och anda just nu. "Det vilar en sorts egoism i klubben just!" Med andra ord så händer det ingentingom inte någon gör något själv. Det här är inget man behöver fästa sig vid om man bara hänger med i verksamheten. Vill man däremot ha ut mer av klubben så vore en uppräckning på plats. Vi måste ta tag i verksamheten tillsammans och inte bara lita på att några få i TTK skall ordna med allt.

Järlas flygande reporter var ute på Tiomila för att ta pulsen på föreningen inför årets viktigaste tävling.

Inledning

Göran Glanshed med fasa i rösten en vecka innan Tiomila:

- Va, ska inte Harald och Henke springa i år?

UK:

- Tror du att det är sämre i år än något annat år.

Det uttalandet fick vi äta upp senare.

Två veckor innan tackade Lasse L nej och sa att han inte hade lust att springa i år.

UK svarar:

- Det lugnt vi får nog ihop ett bra lag ändå.

Tisdagen innan lämnade Tordan återbud pga sjukdom. Wahlgren går in i första laget och vår första reserv Jan Olov får hoppa in i andra laget.

På torsdagen lämnade Lasse E in handduken - knäskadad - vår nyckelperson i andra laget kan alltså inte ställa upp.

UK:

- Det är lugnt klubben har resurser, in med reserverna.

Sörenefterlyses och hittas i en stuga på västkusten och i samma veva får han klart att han inte skall springa med IF Rigor. Allt löser sig (sa han som sket i vasken).

Själv ramlar ja och slår i knät på Ravinens tävling, nu gäller det att bita sig riktigt hårt i läppen så man kan springa på söndag.

Lördag morgon:

Jag ringer Benke och frågar lite skämtsamt om allt är under kontroll.

Får ett chockbesked, Jonas är magsjuk och kan inte ställa upp. Nu blir det svettigt för UK. Jan-Åke får gå in i första laget. Jan-Olov får ta 10 kms sträckan och Gustav sista i andra laget. Men det fattas en gubbe!

Gunillas brorsa Tomas har visat lite intresse att springa eftersom han inte kom med i Hagens lag...men han har gjort illa knät dagen innan och är justerad. Sören känner en junior i Rigor som nog vill springa...men de har redan åkt upp till tävlingen. Jonas säger att han kanske kan gå runt om han känner sig fräsch. Det kanske löser sig ändå.

Vi får ett tips om att Karin A kanske vill springa. Benke frågar henne på tävlingsplatsen, men hon avböjer när det visar sig att det är långt och gafflat. Jonas kommer ut dubbelvikt och och kvider fram att han nog inte kan springa utan en spypåse träd över huvudet. Nu börjar UK inse att det börjar att köra ihop sig riktigt ordentligt. Damtävlingen får ett snöpligt slut för våra damer och Gunilla som inte fick springa verkar vara den givne. Som svar på vår förfrågan så åker hon helt sonika hem. Marie känner sig lite trött efter att ha sprungit sin sträcka. →

Jonathan funderar på att ta även den sträckan. Men efter att ha fullbordat långa natten så känner han sig inte mogen att ge sig ut igen.

Dramats upplösning:

Gustav springer 9:e sträckan istället och sista sträckan blir utan löpare, vi diskas och får stå där med evig skam.

ÄR DET NÅGON SOM VILL VARA UK NÄSTA ÅR?

PS. Det kan tilläggas att Janne Lindgren som var reserv helt enkelt gick under jorden och dök inte upp förrän tisdagen efteråt.

Här kommer några kommentarer från själva tävlingen:

Andra laget öppnade mycket starkt. Tappade bara 33 minuter på första sträckan och 66 på andra. Men det var lungt, vi hade i varje fall 5 lag bakom oss!

Vissa går hellre på fest, andra föredrar sjuksängen och en del går helt sonika och gifter sig. Allt för att slippa springa Tiomila.

Nästa år får vi nog ha fler reserver. Men man trodde ju att tre skulle räcka. Dessutom ett oräkneligt antal tillfrågade efter hand.

Själv var jag en timme innan jag skulle ut dödssjuk. Släpade mig till sjukhälsan och fick två Alvedon. Det gjorde susen och det gick utmärkt att plåga sig runt på en 16 km:s bana i högt tempo.

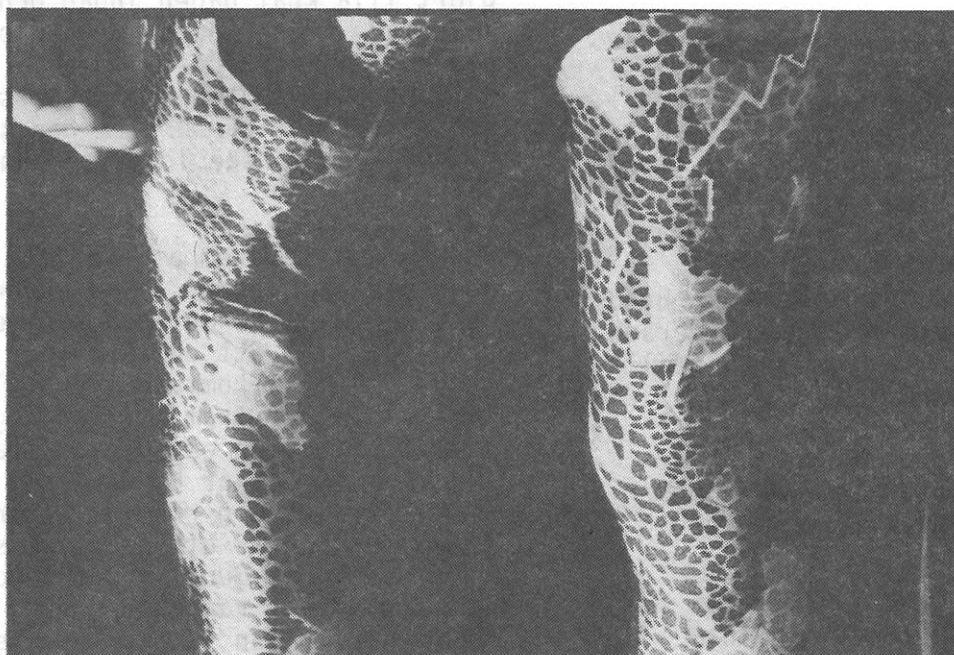
Wahlgren bevisade det i år igen. - Jag är ingen kavlelöpare! Sund bara att det måste bevisas på Tiomila för att nån skall fatta.

Frändén å andra sidan sprang bättre än vad vi trott om honom och gjorde ett kanonlopp i andra laget. I och med det så direktkvalificerade han sig till Jukola. Ett av Järlas bättre lopp totalt.

Janne Wiberg stod för årets prestation. 2 timmar och 43 minuter på andra sträckan! Man skall då hålla i tankarna att han sprang större delen av sträckan i mörker eftersom lyset bara räckte i 2 timmar.

Det var det det. Mycket ris och knotande. Men det betyder bara att vi bryr oss om och vill förbättra. Och ta mig fan om vi inte skall få med ett lag till SM-kaveln. (Press-SM kanske?)

FREDRIK TRAHN

Röster från regnlyt.

" Järila IF:s framträdande i 1989 års Tiomila karakteriseras av tre stora F.
Fiaskot - herrarnas lag 1, sämsta placeringen i mannaminne.
Floppen - herrarnas lag 2, fick inte ens ihop fullt lag - bröt.
Fatala misstaget - damernas lag 1, tog fel karta vid växlingen - diskades."

" Alltid något sa kärringen när hon snöt sig! Appropå det att vi fick i varje fall i mål hälften av våra lag som startade."

" Fortsätter denna utveckling så slår vi snart ut NTHI. Ja inte i orientering om ni numtrodde det. Nä, här talar vi om ljustavlor. "

Månadens mest taktlösa skämt:

Telefonen ringer kl 10 på lördag förmiddag.

- Hej det är Jonas. Jag är magsjuk och kan inte springa. Tänkte bara tala om det i tid så ni kan sätta in en reserv...

(Men å andra sidan så var det inget skämt)

-NÄÄÄÄÄHJSCHÄÄÄÄ!

Fredrik i telefon när han upplyses om det senast återbudet.

-.....!

Det svaret gavs av en verkligt tråkig typ till kontrollant vid en av första sträckans kontroller när en löpare, som vi här kan låta vara anonym, undrade om denne kunde berätta lite om skärmens placering på kartbladet. Det skall här poängteras att Järilas löpare aldrig skulle komma på tanken att utföra en sådan skandalös handling. Vår löpare stod vid sidan av hoppades att karljäveln skulle svara.

- Jan-Eriks lampa räcker bara i 2 1/2 timme och så lång tid har det gått nu. Undrar hur det här skall gå? (orolig röst i regnlyt)

- Men är det inte Wahlgren som kommer därborta nu då nejhäpp?!
(Hoppfull röst i regnlyt)

- Där dånäe!

(Samma röst, nu något besviken)

Lasse spanar in brudar!

Denna lördagmorgon den 6 maj, vaknade jag med lite sorgmod i sinnet. Det var ju nämligen tänkt att jag skulle delta i 10-mila laget för Järsla, men på grund av ovarsamhet i skogen några dagar innan så stod inte kroppen till för ytterligare en ansträngning.

Jag fick så sent som kl 10.00 på morgonen anmodan ifrån Benke att knalla runt på en 8:e,9:e sträcka och inte ens detta kunde jag tyvärr ställa upp på. Men jag hade ju glädjen att få vara med som lite supporter och fotograf och reporter på damernas tävling istället.

Den ordinarie redaktören hade ju också förhinder, visserligen i annan form, här var det magen som krånglade. Så när jag kom ut till 10-milatältet så fick jag ett kuvert med Järlanyttis speciella journalistblock i handen och det var att ge sig ut i skogen och försöka göra det bästa av situationen.

Det var ett fantastiskt fint tävlingscentrum, som hade iordningstänkts av arrangörerna, allting fanns på mycket nära håll. Väddret var också det lämpligt för orientering.

Vi hade anmält 2 lag i år, som båda hade hög målsättning, som alltid, innan tävlingarna.

De båda lagen bestod utav; för Järsla 1, Carina, Marie, Gunilla, Anna och Lena. Järsla 2 bestod av Maud, Ulla, Mia, Malin och Berit.

Jag tog plats i skogen c:a 200 m ifrån startpunkten och kunde följa den stora horden av kvinnor, som kom kämpande genom skogen. Det var som en riktig Vilda Västerstorm som for förbi en, uppför det branta första höga berget.

Båda Järslatjejerna Carina och Maud fanns med inne i klungan. Tiden gick, efter 42,5 minuter så kom täten på den första sträckan in. Vi väntade med spänning på att se den svart-vit-röda dräkten komma upp på växelrakan och det dröjde inte mer än c:a 6,5 minut förrän den första dök upp. Det var Carina. Det var med glädje vi såg detta och Marie fick sticka ut med full fart i jakten på de flyende tätflickorna.

När jag väl hamnade i vårt lilla tält och träffade Carina så var det väl inte direkt med de gladaste minerna vi sågs. Carina hade tyvärr i hast tagit fel karta och detta har ju inte annat slut än att man får hoppa av tävlingen.

Det är ju en fördel att man idag får göra omstart med alla sträckors löpare vid dylika incidenter. Så Gunilla, Anna och Lena hade ändå sin chans att springa.

Efter en liten ytterligare väntan så dök Maud upp, efter en skaplig insats. Hon hade kämpat på bra på sin sträcka 7,5 km och växlade c:a 17 minuter efter täten. Ulla, som där tog över, fortsatte i samma fina fart och plockade in ett par placeringar, trots att hon hade varit ute på en liten extra sväng, som hon förklarade.

Nu hade 3:e sträckans tjejer varit ute en stund och det innebar att Mia skulle ut. Hon var faktiskt en bit efter täten i detta läge, men det var naturligtvis fortfarande inte helt hopplöst, även om det snart närmade sig en 35 - 40 minuters avstånd upp till täten.

Nåja, så bra kunde nog inte Mia springa, så det enda som hände var att avståndet ökade ytterligare lite grann till täten efter hennes insats, som var helt godkänd.

Södertälje hade nu tagit greppet om kaveln med Tullinge i haserna.

4:e sträckan som Malin skulle göra debut på, hade fortfarande Södertälje ledningen och Tullinge alldeles intill.

Jag hade här glädje att få se flickorna i skogen upp till näst sista kontrollen. Det var mycket intressant att se hur stämningen i skogen häruppe i den lilla sänkan kunde vara bland flickorna. Jag såg att exempelvis Pan Önos som låg väldigt bra till, flickan på 4:e sträckan hade säkert ett par minuter virrande alldeles intill kontrollen. Man kan förstå att det kan hända mycket på orientering speciellt på kavel när nerverna ligger utanpå.

Detta fick man även då uppleva lite grann av på sista sträckan, då Tullinges som synes säkra 2:a plats försvann, genom att Karin Wollbrant var ute och botaniserade lite grann vid sidan om banan.

När Malin hade avklarat sin sträcka som också fungerade tillfredställande för henne och för laget, så skulle Berit ut på den långa sista sträckan. Detta var naturligtvis ingenting för en sådan vältränad flicka, åtminstone sedan tidigare år tillbaka, men numera trebarnsmamma.

Det var hårt fight i skogen för Berit och hon kämpade mycket fint på upploppet och jag tror t o m att hon tog en tre, fyra flickor på sista metrarna och förde Järslas lag fram till en placering av omkring 400 av de 485 startande lagen. Kanske denna placering inte var den allra bästa men det är roligt att alla lyckades kunna ta sig runt på ett bra sätt och att vi fick i mål åtminstone ett lag.

Det var skojigt att vara på platsen och bevittna denna tävling, som alltid är lika spännande även om Järsla inte alltid kubbas i täten.

Men skymningen föll på och herrlagets killar började anlända till tävlingsplatsen och vi önskade dem lycka till inför nattens strapatser, vilket skulle visa sig behövas i mängd. Det är alltid lika skojigt, att när man går från platsen, höra tjejernas sista kommentar; "nästa år då ska vi minsann ta revansch".

Lasse Englund
Skogsreporter

Ett abruptt slut

...85, 13, 211...maler en uttråkad röst från förvarningen på. ...213, 130... Jag rycker till som om jag inte varit beredd, vilket jag faktiskt har från att det första laget nämndes. Kanske har jag dock i mitt inre inte vågat hoppas på att Carina skulle komma redan. Det kan inte ha gått många minuter sedan täten växlade - fem kanske tio. Det är svårt att uppskatta tiden i sådana här situationer.

Jag kan nu se Carina på väg in i målfållan. Hon ser sliten ut, vilket hon har all rätt att göra, då det säkerligen har gått snabbt i den flacka och lättlöpta terrängen. Armar och ben vevar på och hon passerar en och annan äntröttare löpare på vägen mot målskynket. Mitt hjärta klappar fortare och jag känner mig redo för att ta itu med ännu ett 10-mila. Hon närmar sig mig med ett plågat uttryck i ansiktet. Hon har gått bra. Jag hoppar och skriker så högt jag kan: Carina, Carina här! Hon tvärstannar när hon är mitt för mig, tar kartan med båda händerna och rycker till. Jag ställer mig på tå och sträcker mig för att nå den, vilket jag naturligtvis gör, trots att planket är så högt att man knappt kan se över det.

Laddad inför uppgiften rusar jag iväg med långa kliv. Ja, så långa det går med mina korta ben. Nu jäklar, tänker jag, när jag springer mot startpunkten, som en i raden av den strida strömmen löpare. Av ren vana vänder jag på kartan för att kontrollera att den är den rätta, men startkortet är skrivet med en pytteliten, blå datatext, vilket gör att jag inte ser vad det står. All koncentration ägnar jag istället det dike som måste passeras strax efter startpunk-

ten. Fullt upptagen av den inspirerande situationen glömmer jag helt enkelt bort att göra ett ordentligt försök till kontroll av kartan.

Första kontrollen börjar närma sig och jag är bra med i kartläsningen. Det är bara att vika av något åt höger så ska kontrollen sitta där mellan höjderna. Stånkandet och flåsandet från de andra löparna fortsätter rakt fram. Det är bara jag som viker av. Där smög jag undan fint till kontrollen, och där är den. Härligt! Jag skrattar lite rått för mig själv när jag tänker på dem som skulle ha haft min kontroll, snart upptäcker att de är vid fel gaffel.

Jag tar plats i tåget av löpare igen, men tycker att det går för långsamt. Därför lägger jag i den högre växeln, som det så fyndigt heter, och springer om många löpare innan jag är framme vid den andra kontrollen. Den här gången är jag inte ensam.

Med stort självförtroende efter fint flyt i orienteringen, kan jag springa snabbt utan att känna mig trött till den tredje kontrollen. Den verkar vara gemensam för alla är på väg åt samma håll. Jag ligger sist i en klunga på ca 30 tjejer men tar kontrollen först, då det bommas friskt till höger och vänster. Snart har jag dock klungan flåsande bakom mig igen. Den viker av något mot höger och upp på berget. Är jag ensam att ha den här kontrollen också?!

Jag surrar en stund innan jag tar en ordentlig titt på definitionen för att se om det verkligen är höjden jag ska ha... Djävlar!!! Jag tar kartan i ett stadigt grepp med båda händerna, stirrar på definitionen liksom för att få den att ändra sig. Men nej. Högst upp på

den står det med tydliga siffror att jag är ute på den tredje sträckan, vilket jag inte alls skulle vara.

Det är först nu, sittandes på en stubbe jag inser varför jag har varit ensam vid ett par kontroller. Jag har sprungit fel bana!!! Jag drar hela raden av välkända svordomar och känner en viss tillfredställelse. Det är ju vid sådana här tillfällen de ska användas, svordomarna.

Det tar en minut ungefär innan jag har bestämt mig för vad jag ska göra, men då är saken biff. Planen går ut på att springa som en raket resten av banan och kanske kunna blanda sig i tätstriden, eftersom jag har en betydligt kortare bana. Det vore grejer det.

Snabbt, ja, som en raket, sätter jag iväg, men förhoppningarna om att komma in i ledningen i denna ärorika tävling, försvann lika fort som de uppkom... Jag bommade nästa kontroll. Vips försvann också den allra sista gnuttan inspiration, men jag lunkar i alla fall resten av banan och kommer tillslut i mål.

- Marie, Marie! Du har sprungit fel bana, upplyser några mer eller mindre bedrövade lagmedlemmar och supportrar, när jag närmar mig växlingsplanket. Skönt, de visste i alla fall om det.

Marie

En av de två ni ska skälla på.

Se karta på nästa sida

Resultat Tiomila Damer

Lag I

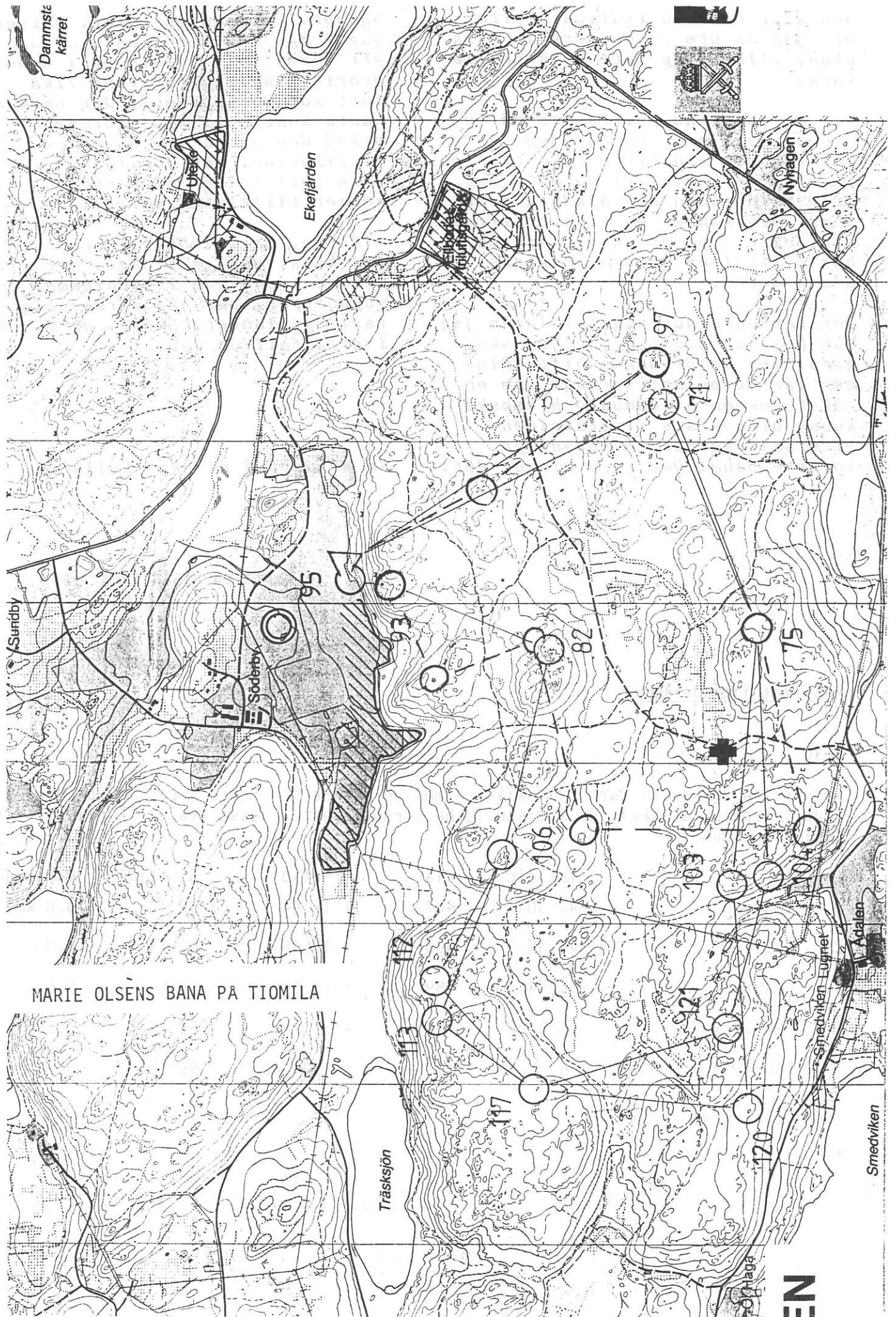
Tyvär tog Järla fel karta i växlingen mellan Carina och Marie . Läs mer om Maries lopp i separat artikel. De som skulle ha sprungit efter dessa två var Gunilla, Anna och Lena.

Lag II	Tät tid	Plac	+/- tid	Str tid	Banlängd
1 Maud L	42.30	407	+ 16.44	59.14	6,8 km
2 Ulla L	44.38	405	+ 17.36	62.14	6,8
3 Maria E	35.54	389	+ 18.56	54.50	5.5
4 Malin W	35.57	404	+ 31.28	67.25	5.5
5 Berit H	56.36	413	+ 1.38.40	95.16	8,3

Antal startande lag:

485

MARIE OLSENS BANA PÅ TIOMILA

TIOMILA I SIFFROR

RESULTAT LAG I

Str	Namn	Banlängd	Vx tid	Tät tid	Vår tid	+/- tid	Plac	Tot tid efter	Str tid
1	Bengt H	13 -13,4	21.11	1.16.55	1.28.18	+ 11.23	322	+ 11.23	1.28.18
2	Ro1f K	13 -13,4	22.29	2.44.13	3.07.41	+ 12.05	261	+ 23.28	1.39.23
3	Anke H	10,1-10,2	23.33	3.51.56	4.29.17	+ 13.51	242	+ 37.21	1.21.36
4	Göran O	10,1-10,2	00.38	5.06.31	5.55.25	+ 11.33	245	+ 48.54	1.26.08
5	Fredrik T	15,9	02.18	6.58.43	7.46.48	- 0.49	216	+ 48.05	1.50.23
6	Christer K	10,3-10,5	03.23	8.05.29	9.09.32	+ 15.58	211	+ 1.04.03	1.22.44
7	Putte H	10,3-10,5	04.27	9.07.27	10.26.35	+ 15.50	211	+ 1.19.53	1.17.03
8	Anders W	8,0-8,4	05.14	9.53.04	11.52.23	+ 39.48	265	+ 1.59.41	L.29.47
9	Jan-Ake	8,0-8,4	06.02	10.38.37	12.52.30	+ 17.12	257	+ 2.16.53	1.00.07
10	John E	15,7	07.28	11.49.53	14.52.30	+ 45.47	268	+ 3.02.40	2.00.00

RESULTAT LAG II

Str	Namn	Banlängd	Vx tid	Tät tid	Vår tid	+/- tid	Plac	Tot tid efter	Str tid
1	Peter S	13,0-13,4	21.11	1.16.55	1.50.09	+33.14	476	+ 33.14	1.50.09
2	Jan-Erik W	13,0-13,4	22.29	2.44.13	4.33.32	+1.16.03	486	+ 1.49.17	2.43.21
3	Tommy G	10,1-10,2	23.33	3.51.56	6.18.53	+ 36.58	482	+ 2.26.51	1.45.21
4	Göran G	10,1-10,2	00.38	5.06.31	8.17.36	+ 46.20	473	+ 3.11.36	1.59.15
5	Jonathan L	15,9-10,2	02.18	6.58.43	10.31.59	+ 22.28	467	+ 3.33.03	2.14.23
6	Sören B	10,3-10,5	03.23	8.05.29	12.08.03	+ 30.40	459	+ 4.03.02	1.36.38
7	Jan-Olov N	10,3-10,5	04.27	9.07.27	13.54.21	+ 44.23	455	+ 4.47.24	1.36.16
8	Roger F	8,0-8,4	05.14	9.53.04	14.49.21	+ 9.17.21	345	+ 4.56.51	55.00
9	Gustav G	8,0-8,4	06.02	10.34.37	16.00.21	+ 30.50	341	+ 5.26.58	1.11.00
10	-	-	-	-	-	-	355	-	-

Antal startande lag:

504

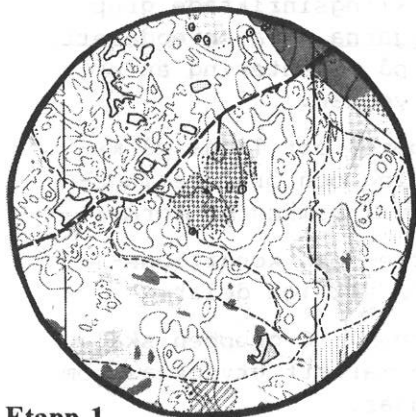
SKOGSSPORT PRESENTERAR TÄVLINGSTERRÄNGEN PÅ O-RINGEN I JÄMTLAND

Den här sidan är en för-
handstitt på vad som kom-
mer i Skogssport 5/89.
Om du inte prenumererar
på orienterarnas tidning,
ring 08-713 62 71 och be-
ställ!

■ Fem olika tävlingsområden används vid årets 5-dagars. Skogssport kan här presentera kartprov från etapperna. Dessa är till terrängtyp av så olika karaktär, att du som ska tävla behöver variera orienteringstekniken mellan etapperna.

Kuperingen är svag till måttlig under de två inledande etapperna för att övergå till stark på de tre avslutande. Kortare banor får svag kupering även på sista etappen. Undervegetation med blåbärris och enbuskar gör terrängen tungsprungen. Berg "i dagen" förekommer endast på etapp 3.

Markerade grönområden består av lövsly, alternativt tät granskog. Grönt linjeraster markerar i allmänhet röjningar. Både nyare och äldre hyggen förekommer på samtliga etapper.

Etapp 1

Första etappen går i Tullus, en bit på väg mot Åre efter E 75:an. Terrängtypen är skogsmark med ett mindre antal vägar och stigar.

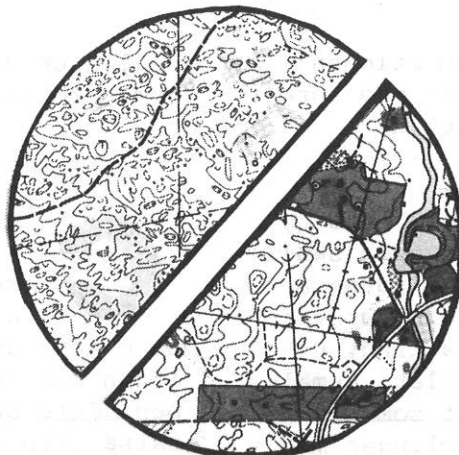
Terrängen innehåller ett antal större eller mindre sump- och sankmarksområden, där framkomligheten och sikten är mindre god. Mellan dessa områden är det småkulligt och relativt detaljfattigt. Inom området finns endast ett fåtal stenar och inte en enda brant!

Kuperingen är svag till måttlig. Höjderna är be vuxna med ung tallskog eller gammal granskog. Inledningsetappen på 5-dagars blir relativt enkel och snabblopt.

Etapp 2

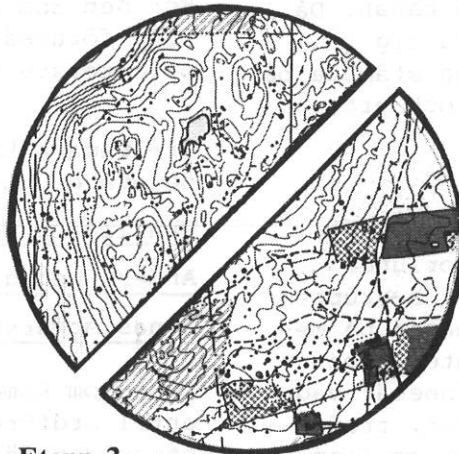
Målet ligger i byn Österåsen, som enligt jämtländskt mönster ligger högst uppe på en höjd. Tävlingsterrängen består av skogsmark. Längre banor i småkullig detaljrik terräng, med mycket stort inslag av naturliga gropar. Här gäller det att hålla i grejorna!

Skogen består omväxlande av tät gammal granskog och ung planterad tallskog.

Kortare banor i omväxlande skogsmark och kulturmark med inslag av stigar och vägar.

Genom området rinner ett större vattendrag som de tävlande får passera på befintliga och nybyggda broar. Banorna avslutas med uppförsbacke från ån och upp till det hägrande målet.

Etapp 3

I Fanbyn, fem mil sydöst om Östersund utefter E 75:an, avverkas tredje dagen. Här har vi ett tävlingsområde som radikalt skiljer sig från de två första etapperna. Alldeles norr om området ligger förlämningsmarkerna för SM 1984.

Längre banor går i starkt kuperad skogsmark med stora höjdparter. Delvis branta och detaljrika. Kortare banor går i kulturmark med mindre del skogsmark. Till skillnad mot de två inledande etapperna är sikten här relativt god.

Avslutningen är för de flesta banor en knapp kilometer utförsbacke.

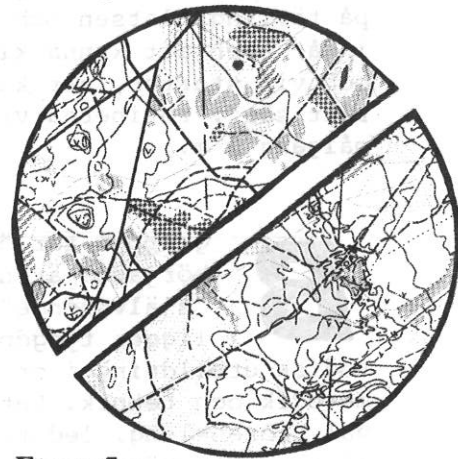

Etapp 4

I dag har vi förflyttat oss en bit ner efter Indalsälvens dalgång. Närmare bestämt till Stugun. Målet är beläget nere vid älven. Banorna är dragna i sluttningen mot älven. Det innebär start i uppförsbacke och avslutning nedför.

Längre banor i starkt kuperad skogsmark med detaljrika sluttningar. Kortare banor i måttligt kuperad skogsmark med inslag av stigar.

Etappen erbjuder god framkomlighet med viss begränsning pga tät skog. Samtliga banor avslutas genom ett sankmarksområde, som dock innehåller ett antal stigar.

Etapp 5

Dagens etapp ligger på gångavstånd från c-orten. Målgång sker på Östersunds Skidstadion.

Tävlingsterrängen är till hälften militärt övningsområde. Den andra hälften är ett fritidsområde som under vinterhalvåret innehåller ett stort antal skidspår. Området är starkt kuperat med detaljfattiga sluttningar och ett rikt stignät. De kortare banorna har svag kupering. Fullvuxen barrskog dominerar, vilket innebär god framkomlighet.

HÅKAN ERIKSSON
Banläggningschef

Höstens nya ungdomsverksamhet

Inför höstens alla roliga aktiviteter har ungdomskommittén beslutat att ge ungdomsverksamheten en ansiktslyftning och en lite annorlunda struktur. Anledningarna är bland andra: Vi har fått en ny karta som ger möjlighet till bättre utnyttjande av den övningsbank vi byggt upp. Vi har många ungdomar som kommit över nybörjarstadiet och som skall ges möjlighet att utvecklas vidare. Vi vill göra en starkare koppling mellan ansvariga ledare och deras grupp.

För att klara den höga ambitionen - att ge alla ungdomar förutsättningar att utvecklas så långt de vill och förmår - kommer följande indelning att vara stomme i ungdomsverksamheten.

A gruppen består av rena nybörjare. I A-gruppen skall de dels lära sig fungera i klubben; lära sig hur vardagslivet med träning, tävling, utrustning, resor, söppkvällar, anmälning e t c går till - det som verkar så självklart för oss gamlingar men som inte alls är självklart för nykomlingar och deras föräldrar.

Dels skall A-grupperna ges den grundläggande orienteringsutbildningen. De skall både lära sig karta, tecken, passa kartan och det som behövs för att utan större svårighet klara sig på tävlingsplatsen och på banan. Då ingår även att kunna klara sig till och vid starten, att kunna stämpla på rätt sätt, rutinerna vid och efter målgång m m.

B gruppen tar över när nybörjarna är någorlunda "självgående". I B-gruppen ligger tyngdpunkten på metodisk utbildning i orienteringens metodik och teknik. Det innebär vägval, förenkling, ledstänger, trafikljus, sista säkra och kompassorientering - kort sagt kunskap om alla de knep och metoder som finns för att göra orienteringen säkrare, enklare och snabbare.

Det här blir med nödvändighet en grupp med stor spännvidd i kunskap, framför allt det första året. Den kommer att kräva ordentliga ledarinsatser av oss alla för att fungera.

Att ta sig igenom grupp B för uppflyttning till C-gruppen kommer säkert att ta ett par år för den som är flitig.

C gruppen består av dem som kan orientera någorlunda metodiskt och som vet vad dom håller på med. För att ha glädje av den träning som erbjuds i den här utvecklingsinriktade gruppen måste deltagarna vara beredda att satsa lite mer på orientering än ett enstaka pass i veckan.

Tyngdpunkten kommer att ligga på metodisk orientering och orienteringsteknik under tävlingsmässiga former.

Löpteknik, styrke- och konditionsträning är andra viktiga delar.

För den som hamnat i C-gruppen skall alla förutsättningar att utvecklas som orienterare finnas.

Tre ledare kommer att ha ansvaret för de nya grupperna:

Gunilla Larsson leder inskolningsgruppen

Anders Wahlgren leder utbildningsgruppen

Jonas Andersson leder utvecklingsgruppen

Dessutom kommer jag att delegera ett antal ordförandeuppdrag till övriga styrelsen för att kunna ägna tid och kraft att hålla ihop och samordna ungdomsverksamheten med klubbens övriga verksamhet. Jag kommer också att administrera föräldrainsatserna och slå ihjäl den medlem som inte med glatt mod hjälper till med ungdomsverksamheten några gånger varje säsong.

Vi är varken störst eller bäst, men vi skall minsann även i fortsättningen vara den klubb som det är bäst att vara med i!

RESER

Vi hade precis kommit hem från den bejublade resan JET-86 när folk började att fråga efter nästa resa. Jag kände genast att detta är något som jag vill vara med och ordna. Så jag satte igång med efterforskningar, förberedelser och planering. Nu tre år senare är jag klar och det är dags för nästa resa ut i det okända Europa - TJECKO-89. Naturligtvis skall vi använda den gamla trotjänaren - Kuttern - den skrämmer de flesta av mellaneuropas infödingar.

Den 23 juli, mitt i högsommaren packar vi bussen och sticker iväg. Ett träningskubb i Örskelljunga är planerat, så att vi vet vad vi kommer att sakna av fin och hederlig svensk terräng. Sen är det bara, vi Trelleborg, ner i mörkaste Europa. Vi åker direkt till "Djävulens gryta" (Östberlin) och inkvarterar oss, flott naturligtvis, som det anstår oss järlaiter. Vi spatserar lite på de trånga gatorna, spanar in muren eller rättare sagt planket (ett plank är nämligen det enda man ser av muren från östsidan), myser lite på Unter den Linden. Sen får det räcka, vi skall ju tillbaka sedan. Vi åker istället till Kassel i Västtyskland. Där tittar vi på gamla slott och undviker soppatorsk (se JET-86). Sen är det alpluft som gäller. Förhoppningsvis utan snökedjor och påskjutning tar vi oss upp till en liten by som heter Sauchensee. Alporientering, Joddlingskurs, fallskärmskurs (obligatorisk), apfelstrudel, Bierstube och nybakat brötchen.

Efter detta jobbiga pass vilar vi upp oss med en långresa i bussen. Vi far nämligen till centralorten för tävlingarna i Tjeckoslovakien. En liten by i distriktet Bohemia kommer att bli ivaderat av 5000 orienterare, och så vi. Efter ceremoniella prisutdelningar och tröttsamt applåderande av järlaiter kopplar vi av med studier av Böhmisk kristalltillverkning och storstadsliv i Prag.

Fem dagars tävlande på raken väntar. Detta bland sandstensformationer, Adrspasšhé shály, berg, dalar och andra naturupplevelser. Efter den ringa sömn som sjätte etappen alltid brukar följas av, så drar vi iväg mot hembygderna igen. Naturligtvis kontrollerar vi att TV-tornet i Berlin står kvar sedan förra gången vi var där. De sista pengarna gör vi av med på färjan från Sassnitz, på TV-spel och sånt som man stoppar i plastkassar.

Vi anländer till Planiavägen på måndagen den 7 augusti. En lätt träningstur, i vad vi har förstätt gudasända marker, runt Ormmossen med tillhörande bastu är naturligtvis ett måste. Kanske kan redan då få en ansvarig för nästa resa?

Det är vi som varit så smarta att vi nappat på Tjecko-resan.

Louise Wiberg, nyexaminerad student som gillar katter
Carin Andersson, trea på Oviksloppet i terräng - tränar med OK Tyr
Gunilla Larsson, utan ungdomar att ta reda på
Anna Qvarngård, broinspektör
Marie Olsén, med lång-SM i benen
Lena Jåfs, tävlingsanmälare med rätt att springa
Gunilla Glanshed, håller reda på han med pengarna
Karin Glanshed, vart tog du vägen Karin - kul att du är med
Jeanette Jedbäck, kommer att sitta i guidestolen och sköta bussens dubbelkommando
Monica Sundström, på forskningsresa - kolla vägbeläggningen på autobahn
Karin Sundström, en jäkel på paraflöyng - instruerar er i Östernike
Maria Andersson, älskar solen
Ulla Britta Hall, har nyss bytt klass
Göran Glanshed, mannen med den stora plånboken som öppnar alla vägar i öst och väst
Jörgen Glanshed, behöver en stor ryggsäck till alla priserna hantänker ta hem
Fredrik Trahn, reseledare som talar flytande tjeckiska
Rolf Ljungkvist, busschaufför rädd för att skada sig på etapperna, vältränad
Sören Bögvad, reservchaufför som tar över om Roffe skulle skada sig när han springer
Anders Wahlgren, han blir farlig i Alperna - håll honom i koppel
Lars Sundström, alltid redo att hjälpa till
Jesper Sundström, med seglingen i blodet - kan allt om sträckan Luleå - Stockholm
Ragnar Lindgren, ett oskrivet kort - kanske en entertainer
David Lindgren, en blivande kontinentalorienteringsspecialist manne
Bengt Hall, skall han bli klubbens bäste - hittar som en infödd i Salzburg
John Engberg, skogarnas konung - jag hoppas att det finns några kvar därnere
Torbjörn Engberg, snabb och ivrig - borde ta det lugnt och inte bomma
Henrik Stjernström, lapplandsjägare - kan vara bra att ha vid gränspasseringarna
Roland Larsson, snabb som en virvelvind - behöver i bland munkavle
Lars Englund, gillar bierstube och rullskidåkning - bra på att springa också
Lars-Olof Ersson, vår nyaste medlem - ett oskrivet kort som får visa vad han går för
Åke Hall, gammal i gamet - bra löpare, men glömmer ibland huvudet på startplatsen

antecknat av Jonas

Önskererprisen

För våra nytillkomna vänner och till alla som ständigt glömmer vad som gäller beträffande anmälningsavgifter så tar vi alltsammans från början.

Normala tävlingsanmälningar sker genom Lena Jåfs' försorg.

Hon meddelar sedan mig hur mycket jag ska betala till arrangören. Om du inte hunnit med i den svängen kan du springa en direktbana som du betalar direkt till arrangören på plats.

Ta då ett kvitto på utlagd avgift och sänd det till mig, så får du ersättning för din utlagda avgift.

Har du anmält dig privat och inbetalat avgiften för en tävling, så gäller samma sak, visa kvitto och du får tillbaka din utlagda startavgift, dvs 40:- för dig som är äldre än 16 år och 21:- för dig som fyller 16 år i år eller är yngre.

Vid flerdagarstävlingar gäller att du får ersättning för normal startavgift, men inte för bil, tält, logi eller förhöjd startavgift. Är du 16 år eller yngre får du dock tillbaka hela startavgiften (vissa tävlingar har förhöjd startavgift).

Anmäler du dig själv till en tävling och vill att klubben ska betala startavgiften, så glöm inte att meddela mig så att jag kan betala in pengarna i tid.

Om du efteranmält dig så får du betala den förhöjda delen av avgiften själv och om du anmält dig men inte startat kommer klubben att kräva dig på avgiften oavsett orsaken till att du inte startat.

Resersättning betalas vanligtvis inte av klubben, passagerare och bilägare förväntas klara ut dessa problem själva.

Om du är osäker på hur du ska göra med en anmälan, så hör av dig till mig innan du anmäler dig, eller åtminstone direkt efter att du anmält dig.

Mitt telefonnummer är 715 84 10 eller prata med mig på Järlagården på tisdagarna.

Du kan sända dina kvitton med din adress och gärna person- eller postgiro-konto angivet till:

Järsla IF Orientering, Sune Lindell

Tornstigen 3

132 42 Saltsjö-Boo

Tror du att kontinentalorientering är lätt?

ELLER KONSTEN ATT TAPPA 46 MINUTER PÅ EN ETAPP

Det här är något för er som oroar er för att ni springer för svår klass i Tjecko. Ofta är det väldigt lättsprunget, men det finns all anledning att ha huvudet på skaft. Därför skall man inte göra som jag gjorde i Frankrike för tre år sedan. Bara för att det gått bra etappen innan så tror man att man kan vrålrusa och hoppas att det löser sig när man kommer fram till kontrollen. Så är det icke fallet vare sig i Sverige eller på kontinenten, det är bara det att där nere blir bommarna så mycket större.

Här kommer några minnesbilder från 2:ra etappen på Frankrikes 5-dagars:

Ösregn och en otrolig tät lövskog mötte oss denna dag.

S - 1: Först en halv kontrakurs och sedan ner för att brottas i grönområdet. Idiotiskt, istället för att köra rågången runt.

1 - 2: En krok innan kontrollen gör att Henke som startade 3 min efter redan var ikapp. Jag får självklart idén att här skall köras.

2 - 3: Kort sträcka, tre - fyra hundra meter. Bara att dunka! Måste komma loss från Henke. Världens tempo åt fel håll rakt in i ett grönområde. Henke är inte sen att hänga på. Grönområdet i fråga består av taggbuskar med 4 cm långa taggar som tränger in överallt på kroppen. Pga den höga ingångsfarten så står vi nu ganska långt in i grönområdet, och sitter fast. Minsta rörelse orsakar en ohygglig smärta. Tillslut lirkar jag mig sakta loss och tänker att Henke nog klarar sig själv. Vill inte fastna på något mer ställe utan kör därför helt enkelt runt.

4 - 5: Oroliga blickar bakåt, ingen Henke syns till. Skönt han sitter nog fast.

5 - 6: Skråsträcka fram mot en brant. Går bra ända tills det är 100 meter kvar. Blir osäker, vinklar av surrar runt i ringen i 10 minuter. Trots det syns inte Henke till.

6 - 7: När jag stämplar vid 7:an märker jag till min bestörtning att, pga av det myckna regnandet, sankmarken jag står i förvandlats till ett dyhål som jag sjunker ner i. Nu sitter jag återigen fast, denna gång i ett stinkande dyhål. När jag försöker att dra upp ena benet så märker jag att skon håller på att lossna långt därnere i dyn. Då dyker plötsligt en löpare från Enskede, som med ett fåningt leende på läpparna frågar: "Behöver du hjälp?" "Det vore nog på sin plats, ja" svarar jag. Med gemensamma mödosamma ansträngningar får vi upp min kropp ur hålet.

8 - 9: Regnet öser ner och jag stapplar likgiltigt vidare. Strax innan kontrollen ser jag några löpare lite längre ner på slutningen. Där är den nog! När jag kommer dit finns det varken löpare eller skärm där. Börjar misstänka att ja ser i syne. Efter en stund hittar jag en kontroll med kodsiffra 58. Jag sätter mig där och väntar på att någon skall komma. En yngre kille kommer tillslut fram och stämplar. Jag sliter åt mig hans karta för att se var vi är. Det enda tack han får är en stor suck när jag ser att jag har ytterligare en bit kvar fram till min kontroll.

9 - 10: Runt på stigen för säkerhets skull. Stigen är nu en igenslammad kanal av allt regnvatten.

10 - 11: Avslutar loppet med en praktbom på 10 minuter. Hur detta kunde ske vet jag ännu inte idag.

Simmar genom målfällan och släpar mig mot bussen. Där möts jag av ett stort glatt grin, det är Henke som frågar: "Var har du hålli hus?"

Senare konstaterar jag att jag tappat 46 minuter på denna etapp. Gör inte om det i Tjeckoslovakien!

FREDRIK TRAHN

Snabb - men svår!

1989 års GIPSFOT gick av stapeln vid Strålsjön i Älta. Sol och lagom värme hade kommit som på beställning. Först på plats var Lusse med husse, dvs Jan-Åke Björklund, vårt flyfotade oldboysförvärv med hunden Lusse, en yngre kopia av Järlas ordförandehund. Det fortsatte att strömma till Järlaiter och snart var skogsbacken ovanför Strålsjön helt i Järlas färger. Tremannalagen komponerades, och med 100-procentig uppställning av föräldrar och några svårflirtade blev det hela åtta lag. Så här såg lagen ut inför start:

Jörgen	Mattias	My	Jeanette	Therese	Josefine
Gustav	Gunilla G.	Lena J	Mia	Marie O.	Carina
Janne L	Putte	Sören	Tranan	Jan-Åke	Jonas

Linda Gunilla L.
Göran Sune
Tordan Anders W.

Som synes enbart högoddsare; här skulle kämpas!!

Förstasträckslöparna kallades fram, fick ta av sig skorna som samlades i en hög, och så gick starten i bästa LeMan-stil. Snabbast iväg var Jörgen med Jeanette som ryggsäck och så var jakten igång.

Jörgen avverkade sina 2 km. i racerfart och släppte iväg Gustav. Strax efteråt kom Mattias och Jeanette så Gunilla och Mia kunde dundra iväg. Sen kom ingenting.....Sen kom alla, men då hade minst 10 minuter gått. Göran och Sune försökte hänga med Järlas eminenta tjejgäng och det är inte det lättaste. Men klungor går fort! Bara några minuter efter att Gustav släppte iväg Janne L. kom femmannagänget rusande och efter "kottväxling" (fråga de som sprang!) var sista sträckan ute. Dock hade de besvär med att gå kompass 250 meter i given riktning för att hitta kartan, så även Putte kom med i jaktsällskapet. En rapport från banan från Anders W. som måste bryta pga förkylning talade om hårt tempo och rävspel men att klungan var samlad utom Tord som var lite före.

Spänningen ökade, så också ute på banan där man började missa de kluriga kontrollerna som inte var märkta med skärmar utan med spelkort och stift-klämma. →

Nu rapporterades förste man på ingång. Tordan såg ut att gå mot en klar seger men 20 meter före mål dyker Sören upp i 100-meters tempo och efter målfoto-studier och upprepade jurysammanträden enas man om att Tordans vänstra bröst-vårta och Sörens nästipp är EXAKT samtidigt över mållinjen och det blir delad seger. Putte för sitt lag till en snygg tredje plats , Jonas lag blir fyra och de övriga lagen kommer tätt efter. Till och med prisutdelningen blev dramatisk. Några fikon inlagda i en suspekt vätska blev kallade spenat för att inte långfingrade småttingar skulle ta sånt skräp före tjugiga lerljusstakar och nyttiga skruvmejslar. Tävlingsledarinnan tillika banläggarskan Ulla kunde sedan ta emot välför-tjänt beröm för arrangemanget.

Second half

5-1=3

Det var fredagen den 19:e maj och klockan hade passerat halv fem. Stress och jäkt, hur i h.....e skulle jag hinna till Planiavägen före fem. Dessutom upp till Järlagården och hämta regnlyt och skärmen. Puh! Bilkö på Hammarby fabriksväg. - Undan med er här kommer jag och har förbaskat bråttom!

Som siste man anlände jag till Planiavägen. Eftersom jag var reseledare så var det lite genant.

Hur som helst så kom vi i väg i tre hyrda "folkabussar", ut i Stockholms värsta rusningstrafik.

Efter en timmesköande var vi ute ur staden och nästan framme i Orsa, det var bara en liten bit kvar.

På Orsa camping hade Fredrik Trahn lyckats boka in oss i fyra fina stugor, tack Tranan. Som ungdomsledaresåg jag som min uppgift att inkvartera mig tillsammans med grabbarna, Rolle, Robban, Tobbe och Jakob. Eftersom vi var så få deltagare så bjöds det på stora ytor för var och än. Då kan man ju tycka att det skall vara lätt att hålla ordning på prylarna. Men det verkar som om stora ytor istället påverkar spridningen av persedlar. Det kanske finns en matematisk formel för detta ($N_{\text{Nylonbyxor}} \times \text{Freestyle} \times \text{Strump} \times \text{Arean}^2 = \text{Röra}$).

Lördag och individuell tävling i Malung. Utan att vara alltför subjektiv så vågar jag påstå att förutom Robban, som kom på prisplats, så gick samtliga dåligt. En del var till och med ute i över två och en halv timme, bra träning inför skidsäsongen.

Nåväl vi for ner till Orsa igen och klockan hade blivit så pass att magarna började skrika efter kolhydrater, proteiner och andra nödvändiga byggstenar. Grabbarna växer ju, vet du!

Nåväl, där i stugans kök gick "The Makaroni Boys" lös, med påföljd att jag drog iväg till Orsas pizzeria.

Kvällen ägnades åt genomgång av morgondagens budkavle, Lilla Siljanskaveln, samt vissa praktiska detaljer som städning av husen.

Di stora for iväg till Mora för att springa sin kavle medan övriga for iväg till Siljansnäs för att ta itu med vår.

Vi hade ett D-20, ett H-16 och ett HD-12 lag anmälda. För killarna i H-16 klassen gick det inte så bra. Men jag anser att mycket berodde på att de fick springa i en högre klass än de är vana med - lite längre, lite svårare. Men de tyckte att det var kul, och det är sådant här som ger nyttig erfarenhet för framtiden.

Tjejerna hade väl inte heller någon lyckad dag, men de visade att de kämpar väl.

För att få en "Happy ending" på resultatet så vill jag avslutningsvis berätta att HD-12 laget kom på en fin 3:e plats bland över 60 lag.

På första sträckan sprang Daniel Skinner, och han växlade över till Robban Hanning som andra lag bara en sekund efter ledaren. Robban gick upp i ledningen och kunde växla 31 sekunder före andra lag. Erik Wiberg gick sedan ut och när han kom in och växlade till My Heinrup så hade han en ledning på 2 minuter. →

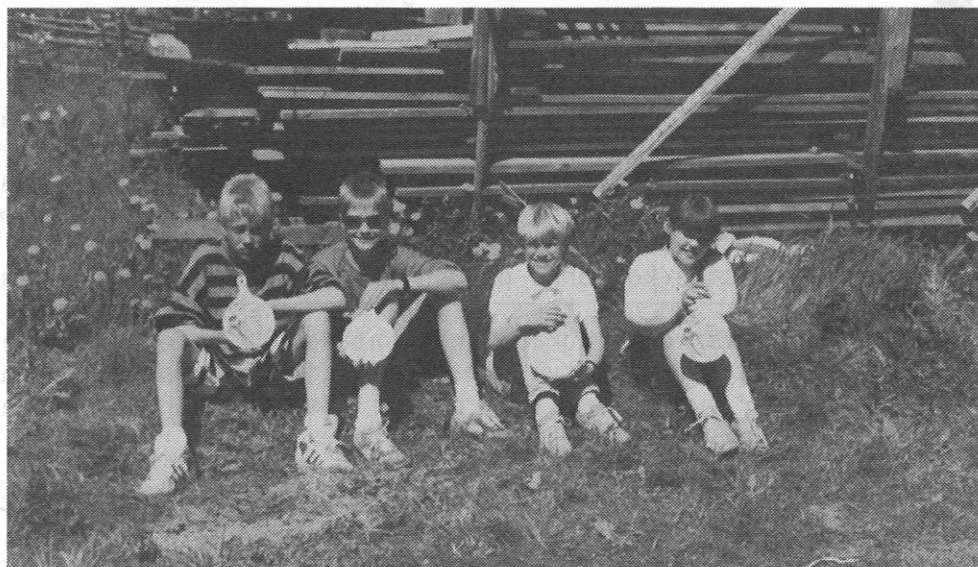

BERÄTTAR

Det var nu det roliga började, fast inte för arrangörerna. Järsla hade bara fyra löpare på denna fem-manna budkavle. Så när My skulle komma imål var vi tvungna att bryta. Men nu blev det så här: När My kommer in som tredje lag och passerar kartplanket för att ta femte sträckans karta så får hon fel karta av funktionären. Nu hade vi inte någon löpare på denna sträcka, men Daniel hade tänkt ut och träna. Putte som är en observant fader upptäcker felet och protesterar. När så funktionärerna börja tänka efter så visar det sig att de också givit fel karta till de två första lagen. Detta får till påföljd att hela sträcka fem stryks och tävlingen slutar efter sträcka fyra. Bra för oss. Hokus pokus, från att ha blivit tvungna att bryta tävlingen blir vi trea istället. Det var tråkigt för arrangörerna, men framför allt klantigt.

Grattis Daniel, Robban, Erik och My till er fina insats!

ANDERS WAHLGREN

En undran från en närvarande förälder.

"Hur skall vi kunna ta vara på dessa talanger så att dom kan föra fram Järslas färger fler gånger."

Ungdomsverksamhet = Engagemang

En undrande förälder frågar sig hur vi skall ge våra duktiga ungdomar chansen att bli ännu bättre orienterare och få nya inspirerande framgångar.

Han ger själv det svaret genom att säga VI! Det är VI som tillsammans kan bedriva en bra ungdomsverksamhet. Genom att tänka och handla VI. Genom att som förälder satsa på och engagera sig i egna och andras barn under några år är svårigheterna ganska enkelt övervunna. De ledare som drar det tunga lasset i ungdomsverksamheten behöver bara stöd av ett antal VI-tänkare för att det hela skall gå lätt och bli roligt.

Det finns fler föräldrar med intresserade barn och den egna karriären bakom sig i vår förening. Gör som den undrande föräldern - tänk VI så era barn får en fin framtid i Järsla IF.

ROLF LJUNGKVIST
ordförande

Sommarlägret

I år gick lägret av stapeln i Skavlöten, Täby. Vi tältade på en stor äng vid en friluftsgård. Där hade vi tur och fick duscha inne istället för utomhus i spöregnet.

Vädret var inte det bästa. Det regnade så gott som hela tiden. Men alla var glada ändå. Vi var inte många som sprang men alla kämpade på. Nästa år måste alla som kan läsa en karta komma med. Ju fler man är desto roligare får man.

Lägret började som vanligt med nattorientering på fredagskvällen. Det blev en sen kväll.

På lördagen var det Ungdomscup. Den är numera flyttad till sommarlägret. Eftersom vi var så få från Järsla så blev resultatet för klubben inte så bra. Med de som sprang gjorde det bra. Vi får komma igen till hösten.

På kvällen var det disco. Det började lite trögt men blev roligare ju längre kvällen led. Alla var med och dansade eller tittade på TV i hallen. Där fanns det också förtäring.

På söndagsmorgonen hade de flesta svårt att komma upp. Kvällen innan hade blivit sen. Erik som sov med oss tjejer klagade på att han blivit väckt mitt i natten av att någon kastade korvbröd på honom. Men trots det så verkade han pigg.

Nu var det lagkamp som väntade. Vi hade inte tillräckligt med folk för två lag så det fick bara bli ett. Janne sprang för fullt med kartorna till oss, men trots en bra start så blev vi inte bättre än 23:a.

Så var det bara att packa ner tälten i duggregnet och åka hem efter en rolig helg.

EVA LINDÉN

Lilla Siljanskaveln

65 lag ställde upp i HD-12. I Järslas lag tog Daniel Skinner första sträckan. Daniel gjorde ett bra lopp och han kom in som tvåa, 1 sekund efter Leksand. Daniel växlade till Robert Hanning om gjorde ett kanonlopp och förde upp Järsla i ledningen, 31 sekunder före. Han i sin tur växlade till Erik Wiberg. Erik gjorde inget kanonlopp, men trots detta drygade han ut försprånget med 14 sekunder. My Heinrup tog över på fjärde sträckan, men hon tappade bara två placeringar. Därmed blev Järslas lag trea bland 65 olika lag. Segrade gjorde Bjursås OK.

ERIK WIBERG

UNGDOMS PRISERNA

Vårens UP-tävlingar

Tre stycken av 1989 års tävlingar ingående i Ungdomspriserna (UP) har avgjorts under våren. OK Österåker 29/4, Gustavsbergs IF 30/4 och Täby IS 4/5. Nedan finner Du resultatet för de bästa i de sex klasserna. Här är de två bästa av de tre tävlingarna medräknade. Det gäller placering då tävlande från andra distrikt är borträknade.

Vid den slutliga resultatet i höst räknas de fyra bästa tävlingarna under hela året. Följande tävlingar återstår, SoIK Hellas 20/8, dag-DM Enebybergs IF 3/9, Väsbö OK 17/9, Mälärhöjdens IK 24/9.

H12		OKÖ	GIF	TIS	S:a
Tomas Unander	Nynäshamns OK	1	1	1	3
Tomas Öqvist	Fredrikshofs IF	2	3	6	5
Tomas Larsson	Fredrikshofs IF	4	4	2	6
Robert Hanning	Järla IF	3	6	16	9
Martin Bratt	Bromma-Vällingby SOK	8	14	4	12
Fredrik Wicksell	SoIK Hellas	5	9	13	14
David Lundblad	Snättringe SK	7	19	11	18
Mattias Nordin	Gustavsbergs IF	11	0	7	18
Ola Andersson	Snättringe SK	0	7	12	19
Johan Sisell	OK Södertörn	0	11	8	19
Staffan Sandberg	Bromma-Vällingby SOK	13	8	0	21
David Skinner	Järla IF	0	2	19	21
Anders Bucht	Järfälla OK	22	12	10	22
Stefan Larsson	Fredrikshofs IF	15	10	0	25
Tony Lindblom	OK Ravinen	9	24	17	26
Kalle Eklund	Bromma-Vällingby SOK	10	16	25	26
Per Torpare	Rotebro IS	6	27	23	29
Anders Skoog	Tullinge SK	16	28	20	36

D16		OKÖ	GIF	TIS	S:a
Maria Sandström	OK Ravinen	1	1	1	2
Anna Sundberg	Sundbybergs IK	0	2	2	4
Eva Hallström	Täby SOK	5	4	3	7
Anna Falk	Sundbybergs IK	2	8	5	7
Jenny E Andresson	OK Ravinen	9	3	4	7
Åsa Gustavsson	Enebybergs IF	3	5	14	8
Ulrika Sandberg	OK Ravinen	4	11	6	10
Anna Skoog	Tullinge SK	11	7	7	14
Anna Hermansson	Bromma-Vällingby SOK	15	6	9	15
Klara Ragnö	Skarpnäcks OL	6	10	0	16
Eva Lindén	Järla IF	7	12	12	19
Jenny Eliasson	Rotebro IS	14	9	10	19
Lena Jansson	Sundbybergs IK	8	13	33	21
Jenny Rundqvist	Järfälla OK	10	22	13	23
Carolin Nord	Turebergs IF	12	16	0	28
Karina Melander	IFK Tumba	0	15	15	30
Susanne Johansson	Haninge SOK	0	21	11	32
Malin Viberg	Järfälla OK	16	20	19	35
Maria Lybert	OK Ravinen	18	0	17	35
Sanna Swidén	Tyresö SOK	0	14	22	36
Frida Stenberg	Turebergs IF	13	33	0	46
Johanna Sundelöv	Skarpnäcks OL	0	0	8	

H14		OKÖ	GIF	TIS	S:a
Martin Nordling	Tyresö SOK	5	3	1	4
Martin Larbo	Turebergs IF	11	2	2	4
Henrik Sandström	OK Ravinen	8	4	4	8
Mats Bengtsson	Nynäshamns OK	4	5	6	9
Fredrik Johnsson	Haninge SOK	3	6	9	9
Christer Backman	Tullinge SK	2	8	8	10
Henrik Törnqvist	OK Österåker	0	7	3	10
Edvin Tjernlund	OK Österåker	0	1	10	11
Eric Swärdh	OK Ravinen	10	12	5	15
Roland Larsson	Järla IF	6	9	18	15
Henrik Persson	Tullinge SK	9	10	14	19
Per Möller	OK Södertörn	7	20	0	27
Mickael Gelius	Snättringe SK	13	16	0	29
Rickard Andersson	Snättringe SK	14	24	16	30
Magnus Johnsson	Enebybergs IF	0	22	11	33
Jonas Nyman	Snättringe SK	16	25	20	36
Per Götson	Täby SOK	18	18	26	36
Olof Törnqvist	Rotebro IS	19	17	0	36
Stefan Tuppa	Nynäshamns OK	0	15	23	38
Daniel Nordin	Skarpnäcks OL	15	23	0	38
Svante Ernberg	Täby SOK	21	19	22	40
Dan Brunnelöv	Sundbybergs IK	20	21	0	41

LOVA RUNT OCH HÅLLA TUNT!

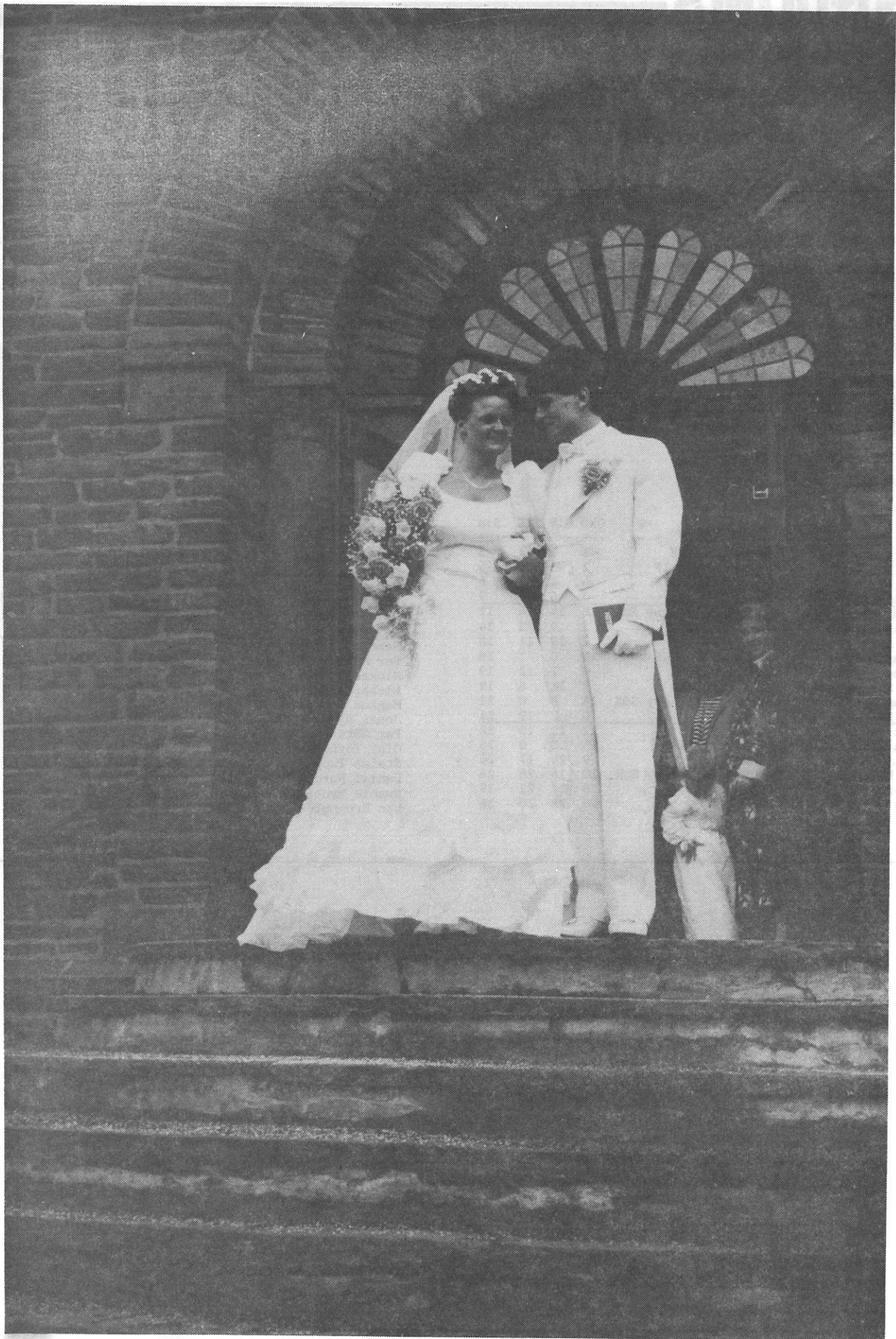
I förra numret lovade vi att vi skulle ha en aktuell ställning i JBO till detta Järlanytt. Nu blir det inte så, tyvärr.

Felet är inte vårt utan vårens arrangörer som inte bemödar sig om att skicka ut resultatlistor till klubbarna.

Men när vi har fått alla listor för vårens JBO-tävlingar så kommer Tommy att köra ut en aktuell ställning. Den kommer att anslås på Järlagården. Förhoppningsvis så finns den där när träningen börjar i augusti.

Trevlig sommar!

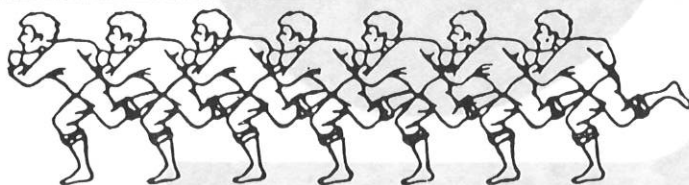
red

Nu är det gjort. Här är beviset - Harald och Hilde är gifta.
Grattis!

41. JUKOLAN VIESTI JA 12. VENLOJEN VIESTI

Avoim kansainvälinen viestisuunnistuskilpailu

JUUUKOOLAAA! Smaka på ordet, låt minnesbilder och associatoner komma fram. Vad ser du framför dig? En tallhed med en massa militärtält uppslagna, en målsputt med tusentals finnar i vita kepsar, speakerrösten som rabblar sina ramsor. "Assikallan Raikas niemi kolme vise, yxi kolme vise Järäla..."

Ja det är nog inte någon tävling som framkallar sådana starka minnesbilder som ärevördiga Jukola-budkaveln. Och det är klart att har man sett Juha Mieto dra iväg, med fyra meters steg, i täten på första sträckan då glömmar man det aldrig.

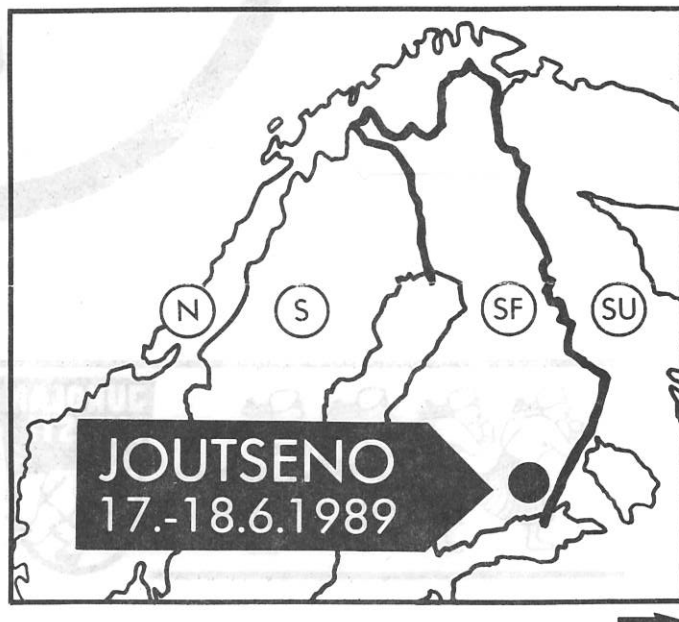
Naturligtvis skulle Järäla vara med i årets upplaga som gick under namnet Raja-Jukola. Ni som behärskar finskan fattar att det betyder Gräns-Jukola. Och gränsen man menade var den mot Sovjetunionen. Från kartkanten till gränsen var det bara en mil.

Vi samlades på Vikingterminalen, vi riktiga orienterare. Totalt var vi elva stycken, ett dam och ett herrlag.

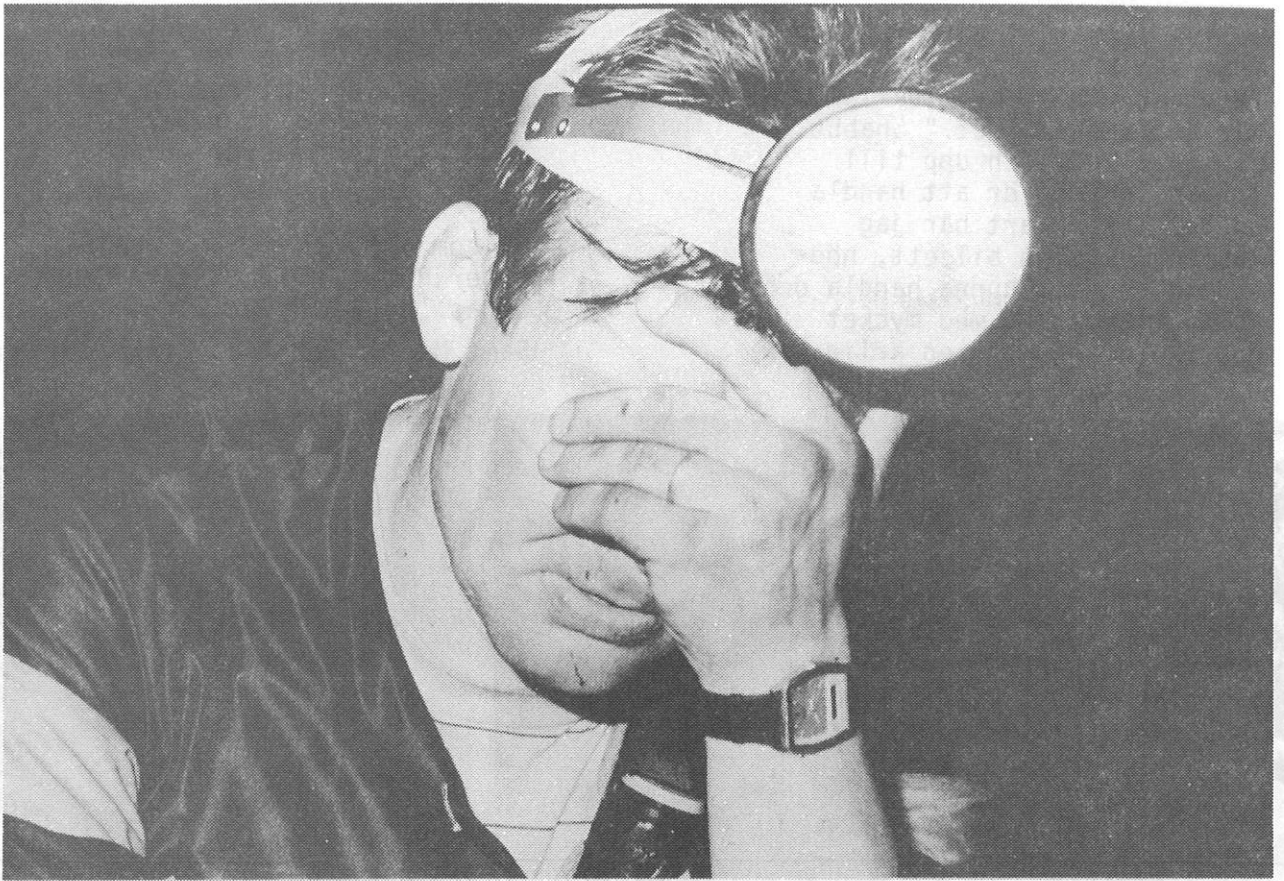
Vår transport över havet utgjordes av en farkost vid namn M/S Amorella. En delikat à la carte rätt åtnjöts i restaurangen. Efter ett par varv runt båten slängde man sig i bingen för att sova en timme eller två.

Väl framme i Abo väntade resans höjdpunkt, nämligen den 38 mil långa bussresan till tävlingen. Men vi hade goda förhoppningar om att resan skulle gå bra för vi hade fått uppgift om att: "Busschaufförerna är finsktalande rutinerade Jukola veteraner". Vi anlände välbehållna till Joutseno som var tävlingsområdet.

TC var som vanligt oerhört välordnat och välbyggt. Det var strålande solsken och hiskeligt varmt. Det fina målområdet, med naturliga läktare, hade nog inte sett regn på månader. Det började att damma rätt bra redan vid damstarten (Venlorna) kl 15. När sedan vi skulle starta kl 23.30 så hade hunnit piskats upp en rejäl Lüthzen-dimma. Som tur var hade vi vårt tält i en dammfri zon. Självt såg jag inte mycket av damkaveln, men vårt ungdomliga lag gjorde bra ifrån sig så mycket vet jag.

VIKING LINE

Vi grabbar låg utanför tältet i den förbannade solen och vilade oss inför nattens strider. Jag var till och med tvungen att köpa en keps. Putte kände tvingad att handla lite mer: ett par nya skor, ett par nya benskydd, ny kompass och ett par blåa tajts!!!

Tävlingen är inte så mycket att orda om utom att Benke gjorde ett kanonlopp på första sträckan. Sen så sänkte jag laget genom att ensam gå ifrån en klunga på hundra man för att göra ett parallellfel på 15 minuter. Det var överlag tuffa och svåra banor i bitvis lättlöpt bitvis ogenomtränglig terräng. Tjejerna straffade oss för vårt ointresse när de sprang, så de sov rakt igenom hela vår kavle, kul.

På morgonkvisten var det dags att åka hem. Alla äntrar bussen och hemfärden börjar.

Ja inte för alla. För bakom bussen springer Lasse Englund viftande och försöker få oss att stanna. Ingen märker honom, vi står på mot ABO.

När vi åkt ett par kilometer så blir vi stoppade av polisen som talar om för busschauffören att vi glömt en person, vi fattar fortfarande ingenting. Sen så kommer Lasse åkande i en polisbil, glatt vinkande. Det visade

sig att han stått bakom bussen och pinkat när den helt plötsligt bara körde iväg. Han försökte få oss att stanna men det var lönlöst. Då grep han tag i en polis och förklarade på engelska att han måste få hjälp att komma ifatt sin buss. Poliserna var vänliga och allt ordnade sig lyckligt.

Tills vi stigit av och vinkat adjö till busschauffören. Då upptäcker Jonathan att han glömt sin plånbok i bussen. Panik! Efter ett antal telefonsamtal så lyckas han få tag i vår reseledare som lovar att försöka få tag i plånboken och lämna över den innan båten går.

För att fördriva tiden i väntan på avgång så går vi till den lokala hamnpuben och äter vita finska korvar, "de bästa i hela Finland".

Båtfärden hem blir tuff för oss äldre, det blir sent i säng. Ungdomarna är kloka nog att lägga sig tidigt, de är verkligen skötsamma och en heder för klubben.

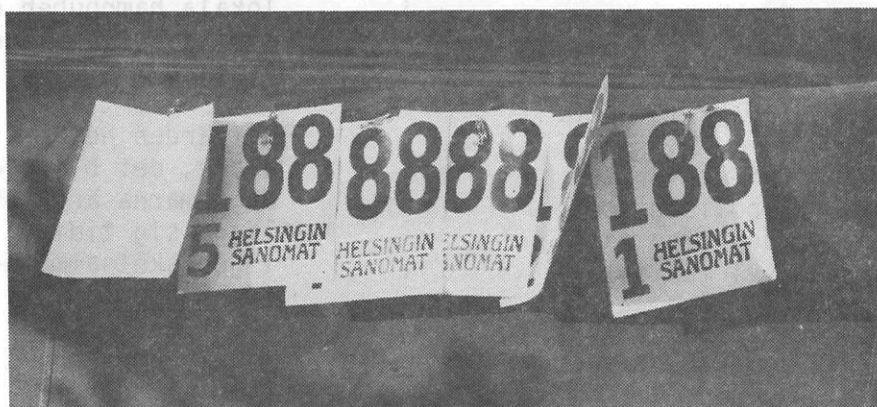
Själva vaknar vi när Benke från sin säng tittar ut genom fönstret och säger. "Jäklar, där är Kaknästornet." Snabbt på med kläder och upp till Taxfreeshopen för att handla godis. Självklart har jag tappat bort min biljett, nödvändig för att kunna handla och komma iland. Men med mycket gestikulerande och en ärlig

uppsyn så löser även det sig.

Ett kort avsked efter tullkontrollen och sedan bär det iväg till jobbet för en hård dag.

Vi som var med: Lasse, Jonathan, Roger, Putte, Benke, Tranan och Jonas.

Samt Maria, Gunilla, Marie och Eva.

RESULTAT JUKOLA-KAVLEN

89-06-21

Sträcka	Namn	Banlängd	Sträckt看	Tid efter	Växlingstid	Placering
1	NTHI 2		1:04:35		1:04:35	1
1	Bengt		1:10:21	0:05:46		57
2	NTHI 2				2:35:44	1
2	Jonas		1:56:30	0:31:07		302
3	Tullinge SK				4:07:12	1
3	Putte		1:53:02	0:52:41		309
4	Angelniemen Ankuri				6:00:02	1
4	Fredrik		2:09:50	?		307
5	NTHI 1				7:18:17	1
5	Jonathan		1:53:32	1:44:58		330
6	Angelniemen Ankuri				8:06:57	1
6	Roger		1:05:43	2:02:01		313
7	NTHI 1				8:59:38	1
7	Lasse E		c:a 1:05	c:a 2:19		c:a 305

RESULTAT VENLA-KAVLEN

Sträcka	Namn	Banlängd	Sträckt看	Tid efter	Växlingstid	Placering
1	Rasti Karhut	6,5 km	0:48:47	0:48:47	0:48:47	1
1	Marie		1:00:21	0:11:34		156
2	IFK Södertälje	5,5 km	1:09:29	0:33:47	1:36:03	1
2	Maria		1:09:29	0:33:47		214
3	Helsingin NMKY	8,0 km	1:20:08	0:54:55	2:35:03	1
3	Gunilla		1:20:08	0:54:55		187
4	Helsingin NMKY	6,4 km	1:18:46	1:22:38	3:26:06	1
4	Eva		1:18:46	1:22:38		221
1	Helsingin NMKY					
2	Halden					
3	Tullinge SK					

Antal anmälda lag: 548

Tiomilatipset

Den trogne tipparen slog till

Återigen blev marknadsföringen av Tiomilatipset en flopp, men de trogna tipparna lämnade ändå in. Med hjälp av Maries påstötningar kom till slut ett tjugotal tips in.

Av poängsammanräkningen att döma var det i år ett svårt tips. Vinnaren hade endast 14 poäng. Uppstickare som herrvinnarna TYR och dam-fyran Lahden Sunnistajat är alltid svåra att pricka in. Däremot var det få som trodde på Linköping och NTHI i herrklassen. I damkaveln var det många som fortfarande trodde på Hedströmmen och NTHI. Då Barbro Lönnkvist just fött barn sjönk förtroendet hos Järlatipparna, men där fanns tydligen andra resurser.

När två av Järklas lag i år inte gick runt var man tvungen att läsa det finstilta i reglerna om poängfördelningen. De säger att: "Om ett lag bryter får den som tippat högst placering 3p, näst högst 2p osv."

Slutligen stod det klart att två tippare hade uppnått högst poäng (14). En utslagsfråga fick fälla avgörandet. "Hur många klädkrokar finns det i herromklädningsrummet på Järlagården?" Sune svarade då 49 och Janne 120. Rätt antal är 101, vilket gjorde att Herr Olsén kunde kamma hem storkovan. (Nu kanske han kan tjacka ett par glasögon till Marie så ser vilken karta hon får. Reds anm.) Grattis Janne till det duktiga tippandet!

Rätt rad var:

Herr

- 1 OK Tyr
- 2 Linköpings OK
- 3 Tullinge SK
- 4 IFK Södertälje
- 5 NTHI

268 Järkla I
- Järkla II

Damer

- 1 IFK Södertälje
- 2 Haldens SK
- 3 Tampereen Tyrittö
- 4 Lahden Sunnistajat
- 5 Tullinge SK

- Järkla I
413 Järkla II

RESULTAT TIOMILATIPSET

1	Janne Olsén	14p
2	Sune Lindell	14
3	Malin Wiberg	13
4	Lasse Längberg	12
	Kerstin Englund	12
	Fredrik Trahn	12
7	Carin Andersson	11
	Gunilla Larsson	11

9	Lollo Hanning	10
	Marie Olsén	10
	Lennart Hagstedt	10
12	Team Hanning	7
	Maud Liljekvist	7
	Anders Johansson	7
15	CarinaLundmark	6
16	Ylva Olsén	5
17	Ulla Lindell	4
	Eva Olsén	4

Järlanytts medarbetare
JONAS ANDERSSON

Redigering, layout, ansvarig utgivare

Frilansande reporter i Järlanytt

JÄRLANYTT

KLUBBTIDNING FÖR JÄRLA IF ORIENTERINGSSEKTION

UTGIVNINGSPLAN FÖR 1989

Ev förskjutningar i utgivningsplanen kan förekomma under året.

<u>Nr</u>	<u>Manusstopp</u>	<u>Till post</u>
1	17/3	7/4
2	2/6	23/6
3	1/9	22/9
4	24/11	15/12

Tekniska data

Skriv helst ut din artikel på skrivmaskin (med fräscht färgband).
Om du har tänkt att använda två spalter
så skriv raderna ungefär så här långa,
dvs ca 8,5 cm.

Skicka gärna in fotografier, men de skall helst vara i svart/vitt.
Men det går även bra med färgbilder och diabilder.

Om du har någon fin teckning till artikeln så rita med svart
eller röd penna (helst tusch).

Bifoga gärna en enkel skiss på hur du vill att sidan skall se ut,
så gör jag layouten. Vill du klippa och klistra själv så går det
också bra. Kom ihåg bara - tejpa inte direkt över texten.

Det här var några enkla råd för att få en så bra tidning som
nöjligt. Jag hoppas att det skall bli en minst lika bra tidning
som förut - det beror på dig och dina bidrag - SKRIV!

Jonas Andersson, red

Redaktör:

Jonas Andersson
Ölmevägen 17
123 46 Farsta

Tel 604 70 72
arb 48 31 20

Ny adress:
Anders & Birgitta Asplund
Berguddsvägen 52
133 33 Saltsjöbaden
Tel 717 08 89

Adress till ny medlem:

Lars Olof Ersson
Augustendalsvägen 81
131 40 Nacka
Tel 716 ~~79 86~~
7609

JÄRLAS STÖRSTA SPONSOR

bk, beräkningskonsulter ab
(dvs Sune Lindell)

hade skänkt de fina priserna till
Gipsfoten.

Järlanytt ville passa på att tacka
bk med familj för det fina arrangemanget.

Det kan som en parantes sägas att
vandringspriset "Gipsfoten" är skänkt
och gjord av Anders Wahlgren. Av någon
underlig anledning har den hamnat på
en undanskymd plats ovanpå ett skåp
i styrelserummet.

Lente för tusan - in med den i pris-
montern!

JÄRSLA

